

Nepredajné

Ročník XXI • 1 — 2/2017 / ISSN 1339-0201

Vajnorské novinky

Dvojmesačník občanov mestskej časti Bratislava-Vajnory

Titus Zeman bude blahorečený

Gratulujeme k výročiu maestro Demo

Fašiangy sú najmä o tradíciách a dobrom jedle

Slovo na úvod

Fašiangy, Turice, Veľka noc príde, kto nemá kabáta zima mu bude. Je to asi najznámejšia vinšovačka spojená s týmto obdobím. Fašiangy je čas medzi sviatkami Troch kráľov do polnoci pred škaredou – Popolcovou stredou. Potom nasleduje 40-dňový pôst, trvajúci až do Veľkého piatku. Je to prechodné obdobie medzi zimou a jarou. Práve kvôli nasledujúcemu pôstu sú fašiangy časom hodovania a zábavy. Fašiangové obrady sú spojené s očakávaním zmeny - prírodnej, alebo aj spoločenskej - a svojím spôsobom dočasne rušia zavedené poriadky a normy. Pre fašiangy je typické imitovanie a parodovanie zavedených vzťahov v bežnom živote a bujaré veselie. Ženy v rozpore s niekdajším tradičným životným štýlom robili počas fašiangov roztopašné ženské zábavy, na ktorých nechýbal dostatok alkoholu, tance a divé vyskakovanie alebo sánkovanie, čo nebolo nič iné, ako pokusy o mágiu a symbolické aktivity na zabezpečenie úrody a plodnosti. Fašiangy sú nemysliteľné bez sprievodu masiek. Táto pekná tradícia sa udržala v rázovitých dedinách. Ctíme si ju aj u nás vo Vajnoroch. Myslím si, že je potrebné udržiavať staré zvyky a tradície. Je to historická pamäť spojená so životom regiónu. Bez tejto kontinuity by nám niečo chýbalo. Časť nás samých. Miesto by stratilo svoju dušu, svoje génius loci. Viem, že niekto by mohol povedať, že miesto nemôže mať dušu, ale ja to vnímam ako éterické fluidum, viažuce sa k danému miestu. Je to atmosféra, pocit, bez ktorého je lokalita prázdna, plochá. A nepomôže tomu ani ta najlepšia architektúra. Vo Vajnoroch spätosť s históriou cítiť v každodennom živote. Prispievajú k tomu aj tradičné akcie, ako sú fašiangové veselice alebo dožinky. Vytvára sa tak most medzi časom našich pradedov a súčasnosťou. Tak to má byť, lebo bez poznania vlastnej minulosti nemôžeme naplno prežiť ani prítomnosť.

Igor Kňazovický, šéfredaktor

V čísle nájdete:

Str 3	Zima nám dopriala veľa mrazu
Str 4	Spýtali sme sa starostu
Str 5	Poplatok za rozvoj/ Uznesenia zasadnutí miestneho zastupiteľstva
Str 6	Lyžiarsky výcvik
Str 7	Milí vajnorskí priatelia Alviana! / Harmonogram podujatí na marec a apríl
Str 8	Fašiangy sú najmä o tradíciách a dobrom jedle
Str 9	Symbolom fašiangov sú masky / Fašiangová zábava v ZŠ s MŠ sv. Jána Pavla II.
Str 10	Miestny spolok Slovenského Červeného má vyše 60 rokov
Str 11	O čistotu by mali dbať majitelia psov
Str 12-13	Všetko najlepšie maestro Demo
Str 14	Od rieky Moravy k nebeskému Otcovi
Str 15	Spomienkové stretnutie o Božom služobníkovi Titusovi Zemanovi
Str 16	Vianočná akadémia a vianočné trhy / Vianočné stromčeky / Vianočné potešenie
Str 17	Nezabúdajme na druhých.../ Zimné cvičenie v snehu/ Fašiangy, Turice, Veľka noc príde...
Str 18	Môžem pristupovať k sviatostiam po rozvode? / Noc Biblie venovaná Titusovi Zemanovi
Str 19	Prichádza to, čo si zasluhujeme?!
Str 20	Statika materskej škôlky je dobrá / V materskej škôlke je stále zábava / Už aj my, Lienky, máme interaktívnu tabuľu
Str 21	Lekcia nielen z enológie
Str 22	Svätoštetfanské žehnanie vína / Hodovanie na vajnorskom družstve
Str 23	Ples bol v znamení vajnorských farieb
Str 24	Turnaj preveril hokejistov aj fanúšikov / Žiaci ZŠ K. Brúderovej využili výhodu domáceho ľadu
Str 25	Rozhovor s trénerom Miroslavom Hirkom
Str 26 – 27	Život FRK Vajnory
Str 28 – 29	Na novú sezónu sa už pripravujeme
Str 30	Lokalita Rybníčná si zasluží väčší rozvoj/ Krížová cesta Titusa Zemana
Str 31	Vajnorský klub seniorov v novom šate
Str 32 – 33	Ktoré zo starých vajnorských rodín tu žijú najdlhšie
Str 34 – 35	Oznamy

Pápež rozhodol: Titus Zeman bude blahorečený

(Vatikán 27. februára 2017) – Slovensko bude mať nového blahoslaveného. Svätý Otec František prijal dnes dopoludnia na osobnej audiencii kardinála Angela Amata SDB, prefekta Kongregácie pre kauzy svätých a schválil dekrét o mučeníctve Božieho služobníka Titusa Zemana, saleziána kňaza, ktorý sa narodil vo Vajnoroch 4. januára 1915 a tam aj zomrel na ná-

sledky mučenia a väzenia 8. januára 1969.

Tento dekrét umožňuje, aby bol salezián kňaz Titus Zeman vyhlásený za blahoslaveného. Pre Slovensko to znamená, že bude mať ďalšieho svätca, prvého rímskokatolíckeho kňaza, mučeníka z čias totalitného komunistického režimu.

IFK

Zima nám dopriala veľa mrazu

Britskí meteorológovia už na začiatku jesene predpovedali, čím nás prekvapí blížiaci sa zimná sezóna. Podľa ich prvej prognózy by mala prísť zima, akú sme v Európe za posledné roky nezažili. Výrazne by sa, podľa nich, mohlo ochladiť už začiatkom novembra. Prognóza im vyšla.

Štyri mesiace hustého sneženia a teploty pod bodom mrazu. Také sú vyhliadky britských meteorológov na zimu 2016/2017. Treskúci mráz a snehové záveje by podľa nich mali trápiť krajinu od novembra až do februára. Pri tejto príležitosti odborníci sľubovali nielen snehové búrky, ale aj biele Vianoce. Výrazné ochladenie malo nastať už začiatkom novembra s negatívnymi sprievodnými javmi, ako sú ťažké krupobitá aj snehové víchrice. Pravdepodobnosť studenej tohtoročnej zimy sľubovalo aj oslabenie oceánskeho prúdenia El Niño, ktorý ovplyvňoval počasie v Európe minulý rok.

Ako to nakoniec vyzeralo? Januárovú zimu v strednej Európe začal vpád studeného vzduchu zo severných smerov spolu so solídnyim snehovým zásypom najmä pre hory a "zachránili" ju teplotné inverzie v druhej polovici mesiaca.

Ťažký mrazivý vzduch, ktorý k nám zatekal a vďaka rozsiahlej snehovej pokrývke sa aj naďalej vytváral, nepustil hlbšie na pevninu teplejší vzduch z Atlantického oceánu, ktorý sa snažil do Európy preraziť, čo mohol - až sa mu to v posledných dňoch podarilo, no pravdepodobne len na prechodný čas. Pomyselná "mraznička" euroázijského kontinentu totiž tento rok funguje príkladne - generuje dostatok studenej vzduchovej hmoty, ktorá v podobe tlakových výšok odoláva vpádom atlantických cyklónov. Vajnory zažili mrazivé počasie, ktoré v januári vyhovovalo milovníkom korčuľovania. Vajnorská ľadová plocha je nepretržite otvorená už niekoľko týždňov. Aj keď začiatok sezóny ľadu veľmi neprial a niekoľko dní boli teploty nad nulou, január to vygumoval. Teploty

sa pohybovali dlhotrvajúco pod nulou. Počas mesiaca sme zaznamenali aj snehovú príkrývku, ktorá potrápila občanov aj cestárov. Zdalo by sa, že sme zažili mimoriadnu zimu. Pre zaujímavosť sme si vyžiadali štatistiky z SHMÚ. Merania na bratislavskom letisku Ivanka - Vajnory sa robia od roka 1951. Podľa nich zažívame mierne chladnejšiu zimu, nevymykajúcu sa dlhotrvajúcemu priemeru.

Najchladnejšie zimy (dosiahnuté minimum teplôt v °C)

zima 1953/54	-19,7 °C
zima 1962/63	-18,6 °C
zima 1963/64	-18,6 °C
zima 1984/85	-24,6 °C

Klimatológovia už veľmi dlho varujú pred plazivou zmenou podnebia. Varujú pred čoraz častejšími výkyvmi počasia.

IFK

Tab. 1: Rekordy vybraných charakteristík meteorologických prvkov (Bratislava-Vajnory-Ivanka)

(údaje od roku 1951)

Absolútne maximum teploty vzduchu [°C]	39,4	8. augusta 2013
Absolútne minimum teploty vzduchu [°C]	-24,6	7. januára 1985
Najvyššia priemerná mesačná teplota vzduchu [°C]	25,2	august 1992
Najnižšia priemerná mesačná teplota vzduchu [°C]	-8,6	február 1956
Najvyšší denný úhrn zrážok [mm]	81,2	6. augusta 1968
Maximálna výška novej snehovej pokrývky [cm]	28	7. februára 2006
Maximálna výška celkovej snehovej pokrývky [cm]	63	16. januára 1987

zdroj: SHMÚ

Vajnorské novinky

E-mail: redakcia@vajnory.sk

Internetová adresa:

www.vajnory.sk

Dvojmesačník obyvateľov Mestskej časti Bratislava - Vajnory. Vydáva Vajnorská podporná spoločnosť, sídlo: MÚ Vajnory, Roľnícka 109, 831 07 Bratislava. IČO: 00 304 565. ISSN 1339-0201. Registračné číslo: EV 3049/09. Redakcia: MÚ Vajnory, Roľnícka 109, 831 07 Bratislava. Náklad: 2000 výtlačkov. Nepredajné. Vydané 3. marca 2017, číslo 1-2/2017, ročník XXIII. Šéfredaktor: Igor Kňazovický. Redakčná rada: predsedníčka Soňa Molnárová, podpredseda: Michal Viček, členovia: Mário Schwab, Martin Otápk, Mária Horváthová, Eva Bielčíková, Edita Jaslovská. Jazyková redaktorka: Edita Jaslovská. Dtp a tlač: Ultra Print s.r.o. Pluhová 49, 831 03 Bratislava. Inzeráty: redakcia@vajnory.sk, bielcikova@vajnory.sk, tel. č.: 0850 24 25 24. Vydavateľ nezodpovedá za obsah inzerátov. Redakcia nevracia nevyžiadané rukopisy a fotografie. Za obsah jednotlivých príspevkov zodpovedajú v plnom rozsahu autori. Názory autorov a redakcie nemusia byť totožné. V čísle boli použité fotografie od Antona Jakubáča, Igora Kňazovického a z archívu redakcie.

Lyžiarsky výcvik

Žiaci II. stupňa ZŠ Kataríny Brúderovej sa zúčastnili na lyžiarskom výcviku, ktorý sa uskutočnil v dňoch od 27. 1. – 1. 2. 2017 v Oraviciach, a ubytovaní boli v Chate Oravice.

Na lyžiarskom výcviku sa zúčastnili triedy 5. – 8. ročníka s počtom 38 žiakov, 3 inštruktori, 1 zdravotník a 1 animátor. Žiaci boli rozdelení do troch družstiev podľa lyžiarskej zdatnosti. Samotný výcvik prebiehal v lyžiarskom stredisku Zuberec Janovky podľa výcvikového plánu a splnil svoj

cieľ. Podmienky na lyžovanie boli veľmi dobré, svah bol vždy upravený a aj keď boli silné mrazy, mali sme snežné počasie. Všetci účastníci sa zodpovedne učili a zdokonaľovali v lyžovaní. Svoje lyžiarske majstrovstvo preukázali v záverečných pretekoch v slalom na upravenej zjazdovke. Žiaci

majú veľa pekných zážitkov nielen z lyžovania, ale aj z pestrejších aktivít, ktoré sme spoločne organizovali. V pondelok popoludní, v rámci oddychového dňa, sme absolvovali turistickú vychádzku a relaxačný pobyt v termálnom bazéne v Aquaparku Oravice. Večer sa počas lyžiarskeho výcviku premietali filmy o lyžovaní, zau-

jímavosti z histórie lyžovania a, samozrejme, nechýbali ani večerné hry a diskotéka, kde sa utužoval kolektív. Pravá zimná atmosféra a dobrá nálada prispeli k tomu, že sa pobyt na lyžiach stal pre účastníkov nezabudnuteľným zážitkom.

Mgr. Stanislava Gabovičová

Milí vajnorskí priatelia Alviana!

Za vyše 25 rokov nášho priateľstva sa mnohé veci nenávratne zmenili, a to rovnako v Taliansku, u nás i v celej Európe.

Preto mestská časť plánuje na jeseň tohto roku – počas Vajnorských hodov pripraviť spomienkový večer družby za prítomnosti aj našich talianskych priateľov, kde by sme spomínali pri výstave fotografií a prípadne premietaní filmových záznamov na miesta, ktoré sme spoločne navštívili s Alviancami. Či už v Alviane a Daone, u nás na Slovensku, alebo v španielskej Ondare. Presnú formu a výstup z tohto podujatia zatiaľ ešte len hľadáme a vieme, že musíme začať zhromažďovaním dokumentárneho materiálu všetkých druhov. Sme si vedomí skutočnosti, že v rámci niektorých rodín sa za tie roky nazhromaždilo veľké množstvo zaujímavého materiálu a chceli by sme vás preto touto formou požiadať o pomoc, a to v každom ohlade: vítame všetko, od dobrého nápadu až po osobnú iniciatívu, no najmä by sme vás chceli

poprosiť o zapožičanie akéhokoľvek dokumentu – obrazového, písomného, audio alebo vizuálneho – vítané sú najmä filmové dokumenty a nahrávky. Zaujímajú nás aj rozličné osobné zážitky, humorné situácie, súvisiace s jazykom, stravou, zvykmi, skratka, hocičo, a to v hocijakej forme, čo sa za ten dlhý čas komu stalo. Po zistení reálneho rozsahu získaného materiálu a jeho nasledovnom spracovaní sa rozhodne o koncových výstupoch. Ak si zaspomíname na začiatok

a prvé roky tohto nezvyčajného vzťahu, musíme skonštatovať, že bol, jednoducho, výnimočný a veľmi hodnotný, a že je našou povinnosťou ochraňovať ho... Domnievame sa, že bez vykonania akejkoľvek inventúry, vypovedania základných skutočností a jasného pomenovania novej situácie, by sme sa mohli stať svedkami toho, že by sa toto priateľstvo v tichosti a pomaly mohlo vytrátiť do stratena... A tohto by sme sa neradi dožili... Forma tohto vzťahu do budúcnosti však, samozrejme, ostáva

otázkou. To, že už reálne nemôže mať podobný tvar ako v minulosti, je jednoducho fakt. Okrem základnej generáčnej výmeny na oboch stranách došlo v celej Európe k výrazným zmenám a určité veci sa jednoducho nedajú vrátiť... S akýmkoľvek otázkami sa v prípade vašej ochoty, prosím, obráťte na Soňu Molnárovú, zástupkyňu starostu. Zatiaľ veľmi pekne ďakujem za porozumenie

Ing. arch. Alexander Holý

Harmonogram kultúrnych, športových a spoločenských podujatí na mesiac marec, apríl 2017

Marec:

4.3. Tvorivé dielne pre deti, Galéria Typo &Ars, 10.00h-14.00h

8.3. Medzinárodný deň žien – slávnostné popoludnie organizuje MČ BA-Vajnory v spolupráci so Senior klubom, veľká sála DK Vajnory, Pod lipami 2, 14.00h

16.3. Víťanie detí do života – sobášna sieň MÚ Vajnory, 15.00h

18.3. Tvorivé dielne pre deti, Galéria Typo &Ars, 10.00h-14.00h

28.3. Deň učiteľov - stretnutie pedagogických pracovníkov so starostom, veľká sála DK Vajnory, 14.00h

1.-31.3. Marec – Mesiac knihy, burza kníh v knižnici Po - Pia 14.00h – 18.00h

Apríl:

2.4. Vajnory na kolieskach – otvorenie korčuliarskej sezóny /nedela/ Jurská cesta 15.30h

4.4. 72. výročie oslobodenia Bratislavy, /utorok/ slávnostný akt kladenia vencov k Pomníku padlých v spolupráci so školami a Senior klubom, 11.00h

8.4. Tvorivé dielne pre deti, Galéria Typo &Ars, 10.00h-14.00h

9.4. Kvetná nedela, zvyky a obyčaje vo Vajnorochoch od 14.00–18.00h, DK Vajnory Vajnorský ľudový dom - oficiálne otvorenie expozície ľudového múzea, 18.00-19.00h Organizuje PODOBENKA z Vajnory, MČ BA-Vajnory,

13.4. 112. výročie príchodu Ferdiša Jurigu do Vajnora, /štvrtok/slávnostné spomienkové dopoludnie v spolupráci so školami a Senior klubom, Park Ferdiša Jurigu, 11.00 h

22.4. Spomienka na tetu Lojzku Hrabákovú - venovaná nedožitým 90. rokom, DK Vajnory o 15.00h

22.4. Tvorivé dielne pre deti, Galéria Typo &Ars, 10.00h-14.00h

29.4. Vajnorský detský duatlón – sobota, Jurská cesta, 10:00h

30.4. STAVANIE MÁJA – MČ BA-Vajnory, VOS, FK Vajnory, Park pod lipami, 18.00h

Zmena programu vyhradená!

Miestny spolok Slovenského Červeného má vyše 60 rokov

Predsedníčkou miestneho spolku SČK je Emília Uhrinová. MS SČK má vo Vajnoroch dlhodobú tradíciu, bol založený v 50-tich rokoch, v súčasnosti náš miestny spolok tvorí 120 členov.

V rámci našej činnosti robíme nábor darcovstva krvi, finančnú zbierku, potravinovú pomoc a zdravotnú výchovu v základnej škole a v dvoch materských školách vo Vajnoroch.

Každoročne na zhromaždení členov privítame bezpríspevkových darcov krvi (BDK), vzácných ľudí žijúcich vo Vajnoroch, ktorým poďakujeme a malým darčekom ich oceníme za miestny spolok SČK a za mestskú časť pán starosta prípadne pani zástupkyňa starostu Miestneho úradu mestskej časti Bratislava - Vajnory.

Územný spolok SČK Bratislava - mesto za mestskú časť Bratislava - Vajnory do roku 2016 ocenil za bezpríspevkové darovanie krvi plaketami prof. MUDr. Jana Janského týchto darcov:

- bronzovú Janského plaketu

za 10 odberov získali: P. Červenka, D. Filová, L. Kurincová, M. Mazúr, A. Mellen, P. Ondriš, F. Pipiška, M. Pipišková, R. Rehora, M. Schwab, D. Zemanová

- striebornú Janského plaketu za 20 odberov získali: K. Elezi, P. Lempel, D. Panák, A. Tomčíková, P. Tomčík

- zlatú Janského plaketu ženy za 30 a muži za 40 odberov získali: O. Bieliková, I. Dzianková, F. Grebeči, M. Hlinková, S. Klein, D. Panák, M. Zeman.

Miestny spolok SČK v mi-

zdravia“, na ktorej odznela prednáška prezidenta SČK Viliama Dobiáša na tému cukrovka - Diabetes Melitus, kde sme merali prítomným občanom krvný tlak.

Za finančnej podpory Miestneho úradu vo Vajnoroch sme uskutočnili ukážky prvej pomoci so sanitkou pre detičky v obidvoch Materských školách vo Vajnoroch, rozdali letáčky, na ktorých je znázornený chorý macík, ktorý potrebuje poskytnúť prvú pomoc a čísla na linky tísňového volania na ktoré treba volať záchranárov (112, 155). Na jesennom mini maratóne sme v areáli detského ihriska so sanitkou a inštruktormi prvej pomoci vykonávali ukážky poskytovania prvej pomoci pre všetkých záujemcov.

Aj v tomto roku 2017 sa chystáme pokračovať v tradícii - uskutočniť tretí ročník „Deň zdravia“, zorganizovať 8-hodinový kurz prvej pomoci pre učiteľov Základnej školy K. Brúderovej a učiteľov materských škôl vo Vajnoroch. Ďalej sa zapojíme do finančnej zbierky SČK v mesiaci máj a potravinovej pomoci s Kauflandom v mesiaci október.

Emília Uhrinová

O čistotu by mali dbať majitelia psov

Hromadia sa podnety občanov Vajnor na znečistené verejné priestranstvá od psov na území mestskej časti Bratislava-Vajnory, a preto vyzývame držiteľov, ktorí nevedia odstrániť po svojich psoch exkrementy, aby ich bezodkladne odstránili a uložili na určené miesto.

Tým miestom je nádoba určená na psie exkrementy. Na území Vajnor je umiestnených 29 nádob, určených na psie exkrementy. Na každej nádobe sú upevnené vrecká, slúžiace na uloženie psieho exkrementu, ktorý treba vložiť do danej nádoby. Mapu umiestnenia týchto nádob k výzve prikladáme.

Upozorňujeme držiteľov psov, že povinnosť bezodkladne odstrániť a uložiť psie exkrementy do nádob na to určených je

upravená v § 7 Všeobecného záväzného nariadenia mestskej časti Bratislava-Vajnory č.

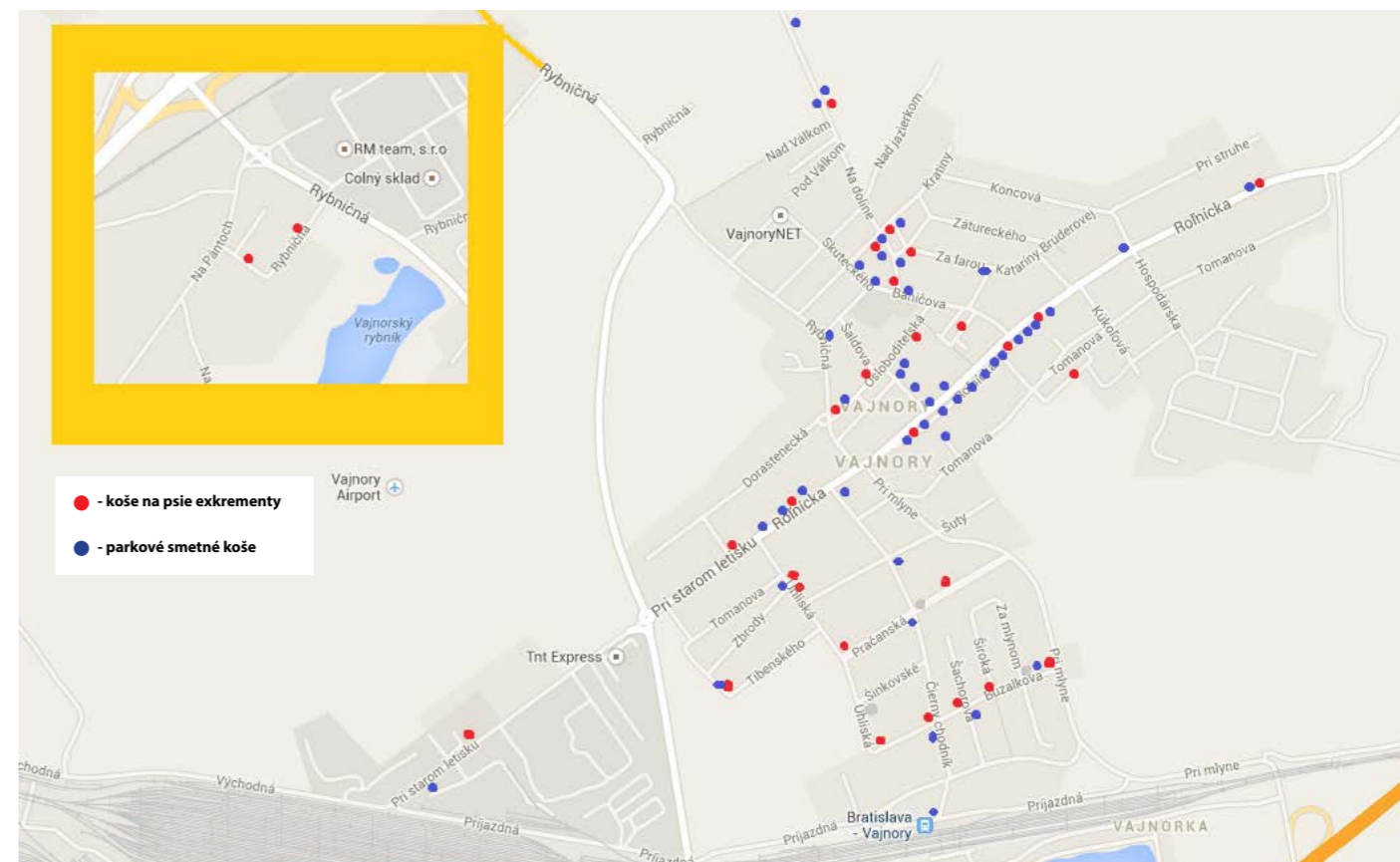
5/2015 o podmienkach evidovania a držania psov na území mestskej časti Bratislava-

Vajnory, za porušenie tohto nariadenia môže byť uložená pokuta do výšky 65 € v zmysle zákona č. 282/2002 Z. z., ktorým sa upravujú niektoré podmienky na držanie psov.

V prípade zistenia znečistenia verejných priestranstiev a porušovania danej povinnosti je potrebné kontaktovať mestskú políciu na tel. č.: 159 alebo okrskárov mestskej polície na tel. č.: 02/44634804.

Psie exkrementy sú odpadom, s ktorým je potrebné nakladať v zmysle zákona č. 79/2015 Z. z. o odpadoch. Mestská časť Bratislava-Vajnory vynakladá nemalé finančné prostriedky na obsluhu a údržbu nádob určených na psie exkrementy. Uvedený odpad nielen znečisťuje verejné priestranstvo, ale ohrozuje životné prostredie a zdravie ľudí, preto žiadame všetkých držiteľov psov, aby pri prechádzke so svojím psom využívali nádoby na to určené a tým prispeli k vytvoreniu krajších Vajnor a lepšiemu bývaniu v nich.

MH

Všetko najlepšie maestro Demo

? Pochádzate z Branova, žijete však vo Vajnoroch už takmer 60 rokov. Čo vás do tejto obce priviedlo?

Vajnory sú vzácna lokalita aj pre mňa. Hoci sú súčasťou mesta, ich svojbytnosť a charakteristika, to, že to bola čisto slovenská obec, že to bola katolícka obec, že tu nebolo iných národností ani vierovyznaní, ani Židov, ani Maďarov, či Nemcov, ako to bolo, napríklad v Rači. Ak tu boli, tak len malinké omrvinky. Výrazné národnostné menšiny tu neboli. Takže, toto je charakteristika Vajnora, že má pôvod rýdzo slovenský až slovenský a čistý. Z toho vyplýva aj miestny lokálpatriotizmus, je zdravo orientovaný, a miestni obyvatelia sú si toho vedomí a hrdo sa dodnes k svojim tradíciám hlásia. Toto osobité čaro vo folklórnej oblasti a domácej kultúry ma zaujalo od začiatku, ako som sa do Vajnora dostal a zaujíma ma až dodnes. Prvý raz som sem prišiel, keď mala vajnorická dychová hudba tolko, čo ja mám dnes – 90. výročie. Prišiel som za prácou, nahrávať folklór. Ako to už býva, po nahrávke bola zábava a moderátorka – dievčina v kroji, nás pozvala do tanca. Skontaktovali sme sa, potom nás pozvali na ples, ktorý robili v hoteli Devín. Bol to mládežnícky ples a vajnor-

ské dievčatá povedali, že tam pôjdu a či by sme neprišli. My sme, samozrejme, prišli. Bol to fašiangový ples, zima bola tuhá a my sme si už mysleli, že dievčatá ani neprídu. Prišli, prisadli sme si a tam som sa zoznámil so svojou manželkou. V auguste 1957 sme mali svadbu. Tak som sa stal občanom Vajnora a som ním dodnes. Prišiel som za piesňou, hľadal som pesničku a našiel som ženičku. Vajnorická dychovka bola príčinou toho, že tu žijem.

? Čo vás na Vajnoroch tak fascinuje, samozrejme, okrem vašej manželky, ktorá je tunajšia rodáčka?

Viete, už prvú nedeľu po svadbe sme s manželkou aj s priateľom

Martinom Slivkom, dokumentaristom, a jeho manželkou Olgou išli navštíviť ľudovú umelkyňu Katarínu Brúderovú. Na tej návšteve som videl, čo všetko Vajnory majú, aké umelecké hodnoty a krásy. V širšom meradle som čoskoro zbadal tú krásu, čo je v kostole, v domácich truhliciach, v domoch, v pivniciach, tie ornamenty, keramiky, tie výšivky, a to ma fascinovalo. Tradícia domácej kultúry, roľníckej a vinohradníckej, tie kroje, ako som ich poznal z rodiny mojej manželky, to bolo a je to jedinečné, čo si Vajnory cez generácie navzájom odovzdávali. Toto odovzdávanie cez generácie naďalej pokračuje. Manželka sa cíti byť Vajnorčanka, preto máme v dome tradičné výšivky, kroje.

? Počas svojho profesionálneho života ste nahrali, zapísali, alebo upravili vyše 16 000-tisíc ľudových piesní.

Počas svojho života som získal a nahral do archívu rozhlasu asi tak 16-tisíc piesní. Je to materiál z celého Slovenska, no aj Slovákov žijúcich v zahraničí. Za mnohými nahrávkami som bol tu, v Európe, v Maďarsku, Juhoslávii, Rumunsku, ale aj v Amerike a Kanade. Naši rodáci potom sem prichádzali na festival do Detvy a my sme tam každý rok vystúpenie zahraničných Slovákov dokumentovali. Ja hudobne a Stanislav Dúžek, kolega zo Slovenskej akadémie vied, zas tanečne. Všetko, čo som nahral, je v archíve rozhlasu. Tam som mal na starosti rozhlasový cyklus Klenotnica ľudovej hudby, ktorý sa nepretržite vysiela od roku 1966 až do roku 1993 každú nedeľu. Zneli v nej nahrávky z rôznych obcí a regiónov Slovenska, čo malo u poslucháčov obrovský ohlas. Vtedy vznikol Kruh priateľov klenotnice ľudovej hudby. Jeho členovia nám písali, dávali námety, vydávali si svoj časopis, udeľovali medaily. Záujem verejnosti nás prinútil vydávať gramofónové platne nahrávok z Klenotnice, ale aj publikácie či spevníky. V rámci relácií sme vysielať nie-

len piesne, ale aj vinše, riekanky a rozhovory, ale aj to, kedy sa tieto zvyky tradovali. Uvádali sme, pri akej príležitosti sa pesničky spievali, či akú funkciu v bežnom živote mali. Tá funkcia ich tak zaujala, že nám ľudia začali písať, pošlite nám svadobné reči a vinše, pošlite detské riekanky, pošlite nám priania. Popularita relácií bola obrovská. V roku 1968 sme v jednom ročníku odvysielali 8 svadiieb z rôznych regiónov. Tieto nahrávky vydalo hudobné vydavateľstvo OPUS na gramofónových platniach. Nahrávky boli v autentickom podobe aj s tými biblickými rečami a vinšami. Sériu svadiieb nám ohromne prospela. Potom sme rok čo rok na úspech nadväzovali s inými témami a zvykmi od jari do Vianoc. Každé Vianoce naša redakcia vysiela tradície z rôznych obcí Slovenska. Klenotnica ľudovej hudby rezonuje u poslucháčov dodnes.

? Venovali ste sa najmä folklóru, nelákal vás aj iný žáner, napríklad swing, džez, mainstream?

Hudba je dnes žánrovo tak bohatá rozvinutá, je to jeden veľký košatý strom, že by bolo naivné si myslieť, že sa niekde tie žánre neprelínajú. Ja osobne okrem ľudových piesní, ktoré sú dominantné pre mňa, inklinujem k opere. Najmä tej, ktorá je spojená s národnou hudbou, akú prezentoval Smetana v Čechách, či Janáček na Morave,

bol Suchoň na Slovensku. Oni čerpali z národných tradícií a svoju hudobnú reč budovali na základe ľudových tradícií. Oni si vybrali z ľudovej piesne také tonálne prvky, ktorými obohacovali svoju hudobnú reč. Stali sa preto národnými umelcami. Nielen opera, opereta, ale aj sakrálna hudba je prepojená prvkami s domácou hudobnou rečou. V 19. storočí sa pýšili skladatelia, ako Kodaj, Bartók tým, že čerpali z tradičnej národnej hudby. Národnou hudbou sa dnes inšpirujú aj iné žánre, ako je džez, populárna hudba, dychovka, ale je to len tak doplnkovo, to dominantné je národná hudba.

? Príprava koncertu Ozveň sa Vianoc trvala od leta. V závere sa však vyskytli isté nepriaznivé okolnosti, a tak vo finále ste si koncert oddirigovali sám. Ako to bolo?

Po vlaňajších vianočnom koncerte ma požiadali, aby som sprevil skladbu piesní na tohoročný koncert. Slúbil som to. Začal som prípravu po Vianociach 2015, kým sombol ešte tak naladený. Z začiatku som bol v máji, nie je ono. Tak som hneď po Vianociach začal a v lete som už mal skladbu rozpisávanú pre všetky hlasy. Povedal som v zbere, začnite to cvičiť už teraz, v lete, lebo je to náročné a nenacvičíte to tak ľahko. Je to náročné, sú to dialógy mužské, ženské hlasy, inštrumentálna forma, rytmy, a tak ďalej. Vychádzal som z valaskej kultúry, čo je pre Vajnorákov cudzia kultúra. Tonálne aj melodicky je iná ako domáca. Sú tam aj prvky terchovské, podpolianske fujarové a bolo to pre zbor veľmi ťažké. Náročný bol aj organ, lebo bol spracovaný

na základe folklórnych rytmov prvok, rytmicky to bolo náročné, nie tak ako Schneider Trnavský a jeho uhladené piesne omšové. Bol to problém pre dirigenta, aj organistu. Ale našťastie, dotiahli to. Na tých posledných skúškach som bol a navrhlo som doplniť spevákov z Bratislavy, ktorí spievali v zbere, čo vedie prof. Holásek. Všetko išlo dobre a naskúšali sme to aj s organistom Martinom Gunárom v kostole. No v piatok pred koncertom mi zavolała pani organizátorka Mária Gerová, že dirigent Vlado Zajíc je chorý a nepríde. Ostalo na mne, aby som ten koncert realizoval. Takže celý koncert mi ostal na krku. Ani som manželke nič nepovedal, lebo by bola skolabovala skôr, ako ja. Našťastie, poslednú skúšku som už so všetkými absolvoval ja. Všetci, aj tí bratislavskí aj domáci, boli takí disciplinovaní, že som to ešte nezažil. Generálka aj s organistom vyšla dobre. Koncert, ktorý nasledoval, vyznel aj v mojich očiach a ušiach veľmi pozoruhodne. Myslím, že sa tak ľahko taký koncert nebude opakovať. Všetci boli spokojní. Ďakujem za rozhovor. A k vášmu úctyhodnému jubileu vám za všetkých Vajnorákov a fanúšikov chcem zaželať veľa zdravia a sily do ďalšej práce.

Rozprával sa Igor Kňazovický

Od rieky Moravy k nebeskému Otcovi

Jar v roku 1951 bola studená a mokrá. Z húšťa sa k brehu rieky Moravy blížila skupina postáv. Zahalené postavy sa opatrne blížili k brehu, a ticho si medzi sebou niečo šepkali.

Ticho lužného lesa rušil iba štebot vtákov, ktorý sa spamätával po zime. Zrazu mlčanlivosť prešla strelba a výkriky povelov. K skupinke sa s krikom rýchlo blížili vojaci a brešúce psy. Vo vzduchu bolo cítiť nebezpečenstvo a smrť.

Po rozchode utečencov 9. apríla 1951 bola pohraničnými spozorovaná a chytená jedna zo skupiniek. Pohraničníci si zavolali na pomoc armádu a políciu. Skupina mala pôvodne dvadsaťdva členov, z ktorých chytili pätnásť. Siedmim sa podarilo odísť a niektorí z nich neskôr opustili republiku. Zaistených odviezli do budovy pohraničnej stráže v Malých Levároch, kde ich za asistencie polície a ŠtB vypočúvali s použitím násilia. Dona Titusa a prevádzka Totku vypočúvali najsurovejšie.

Neskoro poobede ich odviezli na veliteľstvo pohraničnej stráže v Bratislave na Hrad. Dona Titusa vypočúvali v zadnom krídle severného opevnenia, pričom ho vždy zbili a pritom mu vybili zuby. Na piaty deň všetkých odviezli do Malaciek. Tam ich už nevypočúvali.

Vypočúvanie

V pondelok 16. apríla 1951 všetkých odviezli do Bratislavy na policajné riaditeľstvo (ku Dvom levom), kde niektorých, jednoducho, „iba“ zbili. Potom ich v autobuse odviezli do Leopoldova. Aj tu najviac vypočúvali a mučili dona Titusa. Chceli, aby prezradil svojich pomocníkov a zoznam ľudí, ktorých odviezol do zahraničia. Počas vypočúvania ho raz konfrontovali s donom Dermekom, ktorý ho videl vychudnutého so zakrvavenou tvárou.

Don Titus bol na výsluchoch približne päťdesiatosemkrát,

pri ktorých ho neľudsky mučili, z čoho ošedivel. Opakovane, napr. pri vypočúvaní, priniesli vedro plné výkalov zo žumpy, ponorili mu doň hlavu, pokiaľ sa nezačal dusiť, silné kopance do celého tela, silné údery s predmetom, bili ho po päťách, zlomili mu ľavú kľúčnu kosť a nosnú prepážku, cez konečník mu plnili niečím vnútornosti až do prasknutia a bili ho po hlave. Po jednom údere ohluchol. Ľavá ruka ostala nehybná, museli mu ju fixovať, aby zachránili jej funkčnosť. Mučili ho aj hladom, smädom a chladom. Dňa 11. júla 1951 previezli dona Titusa v autobuse s plechovými kobkami do budovy väznice Krajského súdu - Justičného paláca v Bratislave. Don Titus sa začal pomaly fyzicky zotavovať, aj keď bol presvedčený, že všetko je dočasné, lebo bude odsúdený na smrť, o čom mu hovorili počas výsluchov. Súdne pojednávanie s donom Titusom a spoločníkmi sa začalo 20. februára 1952. Prišlo naň aj veľa Vajnorčanov. Prokurátor žiadala pre dona Titusa absolútny trest - trest smrti. Po prednesení obžaloby označili pojednávanie za neverejné, počas pojednávania sa obžalovaní zamerali najmä na záchranu dona Titusa! Večer 21. februára, ako prvý, povedal svoju obhajobu don Titus, v ktorej sa nesnažil ospravedlniť svoje počínanie,

ale zdôraznil, že to robil z lásky k Cirkvi a mladým chlapcom, ktorým chcel umožniť dokončiť štúdium teológie. Na záver vyhlásil, že svedomie mu nič nevyčíta, je spokojný. Ráno 22. februára pred verejnou oznámili v rozsudku, že súd upustil od absolútného trestu smrti nad donom Titusom a odsúdil ho „iba“ na 25 rokov väzenia.

Rozsudok

Vynesenie rozsudku nad donom Titusom a jeho spoločníkmi umožnilo členom ŠtB

vyprovokovať skupinu ľudí okolo reholnej sestry Zdenky na prípravu na ich oslobodenie z väznice krajského súdu a vzápätí ich 29. februára zaistili. Dňa 26. februára odviezli všetkých odsúdených do väznice v Ilave. Počas prvej návštevy 27. júla 1952 don Titus naznačil sestram Johane a Alojzii, že do lemu vesty niečo schoval. Alojzia po príchode domov našla v leme neúplný ruženec z cverny a chleba s 58 zrníčkami, z ktorých každé predstavovalo jedno jeho vypočúvanie a mučenie.

Dňa 6. marca 1953 ho premiestnili do väznice v Mírove. Z prvej amnestie prezidenta republiky v máji 1953 bol don Titus vylúčený. Neskôr bol vylúčený aj z amnestií v rokoch 1956, 1957, 1960 a 1962. V posudkoch vypracovaných na neho ho označovali za fanatického vyznávača politiky Vatikánu a vysokej cirkevnej hierarchie a že neuznáva, že sa dopustil trestného činu. Don Titus bol 15. januára 1955 premiestnený do Jáchymova

do tábora „L“, ktorý prezývali likvidačný tábor. Väzni tu spracúvali uránovú rudu v tzv. Veži smrti, kde sa drvila a triedila. Pracovali bez akýchkoľvek ochranných prostriedkov a niekedy na pracovisku nebolo kvôli prachu vidieť ani na krok. Po vyťažení rudy ho 28. mája 1956 premiestnili do Leopoldova a 4. novembra 1959 do Valdíc. Vo väzniciach bol príkladom pre všetkých väzňov, lebo denne bral na seba 180 - 190%-né normy za väzňov, ktorí fyzicky nevládali plniť svoje normy, a preto nedostávali stravu.

Sloboda

Po takmer trinástich rokoch väzenia ho 10. marca 1964, s podlomeným zdravím, podmienčne prepustili na slobodu na skúšobný čas 7 rokov. Štátna bezpečnosť ho sledovala do konca života a aj on sám musel o sebe podávať hlásenia. Zamestnal sa ako robotník v sklade textilu, v ktorom bol neskôr preradený za skladníka. Túto prácu robil až do svojej smrti. Don Titus pri každej príležitosti navštevoval príbuzných a stretával sa aj so svojimi spolubratmi a odchovancami saleziánov. Duševne veľmi trpel, že nemôže vykonávať svoje povolanie kňaza - saleziána, preto sa venoval aj deťom. Chodil s nimi na púte do Šaštína a Mariánky. V roku 1967 dostal povolenie slúžiť tichú svätú omšu vo Vajnoroch

v kostole pri bočnom oltári v civilných šatách bez prítomnosti veriacich. Po pár mesiacoch dostal súhlas spondať a začiatkom roku 1968 dostal súhlas vykonávať kňazskú službu verejne. Pri nej sa postupne uzdravoval. Po príchode armád susedných štátov do Československa 21. augusta 1968 začal sa jeho zdravotný stav rapídne zhoršovať a okolo 19. septembra dostal infarkt počas bohoslužby. Dňa 17. decembra 1968, keď už bol na konci so silami a v podstate zomieral, doručili mu z Okresného súdu v Jičine uznesenie o amnestii. Bol to výsmech nevinnému človeku! Večer 7. januára 1969 pocítil don Titus srdcovú nevoľnosť. Ráno 8. januára ho odviezli do nemocnice. Poobede k nemu zavolali pátra Vojtecha Rajnera, ktorému dokončil náručí. V sobotu 11. januára odbavil pohrebné

obradu biskup Ambróz Lazík za prítomnosti mnohých saleziánov a ich odchovancov, diecéznych kňazov, Vajnorčanov, veriacich, známych a spoluväzňov, napr. Alexandra Macha, biskupa Jána Chryzostoma Korca. Bola treskúca zima. Pohreb bol neobyčajne dojímavý. Nad rakvou sa lúčili viacerí rečníci, najmä však inšpektor saleziánov don Andrej Dermek. Súrodenci pochovali bratovo telo podľa jeho želania medzi hroby rodičov a ujca s ujčinou. Žiadosť o revíziu súdneho rozsudku podal v roku 1969 jeho rodinný brat Štefan. Krajský súd v Bratislave zrušil rozsudok v časti vlastizrada a špionáž, desať rokov straty občianskych práv a straty majetku a zmenil rozsudok z dvadsiatich piatich na tri roky väzenia. Po tridsiatich deviatich rokoch a piatich dňoch bol dňa 27. februára

1991 don Titus rehabilitovaný v plnom rozsahu.

Prejavy úcty donovi Titusovi

Farníci vo Vajnoroch postavili v roku 1999 farský klub a z úcty k svojmu rodákovi ho pomenovali po ňom. Ďalším prejavom úcty Vajnorčanov bolo v roku 2005 pomenovanie priestoru, kde mal don Titus v roku 1940 primície, na Námestí Titusa Zemana. Od roku 2005 sa usporadúvajú pre prednícov saleziánov púte po stopách Titusa Zemana zo Šaštína do Turína a od roku 2007 pre staršiu generáciu pútnické zájazdy po jeho stopách. Dňa 26. februára 2010 sa začala diecézna fáza beatifikačného procesu Božieho služobníka Titusa Zemana. Po exhumácii jeho telesných pozostatkov boli kostrové ostatky uložené do hrobky v Kostole Sedembolestnej Panny Márie v Bratislave - Vajnoroch. V súčasnosti je rímska fáza v štádiu hodnotenia jeho života komisiou kardinálov a biskupov, ktorí majú vo februári odovzdať spoločnú hodnotiacu správu. Ak bude kladná, bude žiadosť predložená na posúdenie už Svätému Otcovi. Na pamiatku Božieho služobníka Titusa Zemana boli odhalené pamättné tabule v Bazilike v Šaštíne, v kostole vo Vajnoroch a v Bratislave na Miletickej ulici na kostole, v Trnave na budove arcibiskupského úradu, kde pôsobil.

Michal Titus Radošínský

Spomienkové stretnutie o Božom služobníkovi Titusovi Zemanovi

Dňa 6. januára 2017 sa stretli ctiteľia Božieho služobníka Titusa Zemana v deň jeho 102. výročia krstu v Kostole Sedembolestnej Panny Márie, odkiaľ sa po krátkom príhovore a modlitbe za blahorečenie Božieho služobníka Titusa Zemana, ktoré predniesol don Pavol Grach, SDB, premiestnili do farského klubu.

Po krátkom privítaní prítomných Michalom Titusom Radošínským predniesol don Pavol Grach prednášku na tému: Boží

služobník Titus Zeman - budúci patrón duchovných povolání a vytrvalosti v nich. Na spomienkové stretnutie prišiel aj žijúci svedok života dona Titusa Oliver Miklas a s prítomnými sa podelil o svoje spomienky na neho. Po ňom Michal Titus Radošínský prítomných oboznámil s pripravovaným zámierom postaviť nášmu rodákovi Titusovi Zemanovi sochu na námestí, pomenovanom po ňom, ako prejav našej úcty k jeho celoživotnému dielu. Nasle-

dovne hovoril o ďalších alternatívnych prejavoch úcty k nemu, ktoré by sa mohli realizovať. Na záver všetkých oboznámil s pripravovaným pútnickým zájazdom „Križová cesta Titusa Zemana“ v tomto roku, v ktorom bude možno Boží služobník Titus Zeman vyhlásený za blahoslaveného ako mučeník. Pútnický zájazd bude viesť po miestach, na ktorých pôsobil Titus Zeman či už z vlastného presvedčenia alebo z donútenia vtedajšími štátnymi orgánmi.

Informácie o očakávanom stanovisku komisie kardinálov a biskupov, ako súčasť rímskej fázy beatifikačného procesu, predniesol don Rastislav Hamráček, SDB, ktorý požiadal prítomných o trpezlivosť a modlitby za aktívnych členov, pracujúcich na beatifikačnom procese. Na záver opätovne vyzval M. T. Radošínský prítomných na zbieranie relikvií Božieho služobníka Titusa Zemana, otvoril voľnú diskusiu a skončil stretnutie.

Vianočná akadémia a vianočné trhy

Deň 16. 12. 2016 bol chladný až mrazivý, z každej strany bolo počuť zvončeky a vianočné koledy. Blíži sa najkrajší čas, blížia sa Vianoce. Priestory Základnej školy Kataríny Brúderovej sú slávnostne vyzdobené, na chodbe je čulý ruch. Trhy. Žiaci našej školy predávajú svoje výrobky, ktoré nám majú ešte viac spríjemniť tento krásny čas. Ľudia sa usmievajú, tešia sa z koláčikov, vianočného punču, ručne vyrábaných ozdôb na stromček. Čas sa však kráti, každý vie, že keď chce kúpať, musí tak urobiť hneď. O chvíľku už bude neskoro. O chvíľku sa začína naša vianočná akadémia. Presun do kultúrneho domu netrvá dlho. Pohodlne sa usadíme, miesta sa mňajú, dobre, že sme prišli o čosi skôr. O pár minút je sála plná, naša

vianočná akadémia môže začať. Program je rôznorodý, nie je čas nudiť sa. Koledy, tance, básničky, aj krátke divadielko v podaní žiakov našej školy. Koľko talentov! Deti program dlho nacvičovali, pracovali na sebe a pani učiteľky venovali príprave veľa času. A je to naozaj vidieť. Rodičia i ostatní hostia sú spokojní, nepoznám krajšie podakovanie ako mohutný potlesk a úsmevy náročného publika. Nič z toho na vianočnej akadémii nechýba. Ešte krátky príhovor riaditeľa Tibora Kráľa, posledné vianočné číslo a tento náročný, ale krásny deň je za nami. Sála sa pomaly vyprázdňuje, dobrý pocit z vykonanej práce a umelecký zážitok ostávajú.

J. Cigániková

Vianočné stromčeky

Základná škola Kataríny Brúderovej sa zapojila do projektu, ktorý organizovalo Hlavné mesto Bratislava – pri soche Bratislavské kultúrne a informačné stredisko.

Pripravili podujatie Vianoce v Bratislave. Súčasťou tohto podujatia pripravili projekt pre základné a stredné školy s názvom „Vianočné stromčeky“. Našou úlohou bolo ozdobiť 60 polystyrénových guľí akoukoľvek technikou a vzápätí týmito guľami ozdobiť

stromčeky našej školy, ktoré nainštalovali v centre mesta na druhom nádvorí Primaciálneho paláca – pri soche Jána Nepomuckého. V spolupráci s rodičmi a deťmi sme ozdobili tri vianočné stromčeky – jeden veľký a dva malé. Každý stromček bol iný, jedinečný. Stromčeky boli slávnostne rozsvietené primátorom mesta Ivom Nesrovnalom a samozrejmosťou bol aj sprievodný program pre deti.

Tamara Vániková

Vianočné potešenie

Každý rád dostáva darčeky a teší sa z prekvapení. Bez ohľadu na vek. O tom, že je to tak, nás presvedčili žiaci 2. A triedy ZŠ Kataríny Brúderovej, ktorí spolu so svojimi mamičkami upiekli a vyzdobili chutné vianočné perníčky. Dňa 19. 12. 2016 sa s tried-

nou pani učiteľkou vybrali do Domova dôchodcov vo Vajnoroch obdarovať našich najstarších občanov. Potešili ich aj vlastnoručne vyrobenými vianočnými pozdravmi, spevom a básničkami.

Mgr. Žaneta Baniková

Nezabúdajme na druhých...

Čas Vianoc...

Všade nás obklopovala nádherná vianočná výzdoba, odšadiaľ bolo cítiť vôňu ihličia, medovníčkov a atmosféru Vianoc podčiarkli koledy a známe i menej známe vianočné piesne. Ľudia zháňali dary, aby potešili svojich blízkych a svojim ratolestiam vyčarili úsmev na tvári. No my sme sa na chvíľu zastavili a v tichu porozmýšľali, či nás tieto veci naplňujú, robia šťastnými?!

Spolu s našim školským parlamentom sme dali hlavy dokopy a napadla nám krásna myšlienka, ktorú sme predstavili všetkým žiakom našej školy. Bola veľmi jednoduchá. Vybierať pre detičky hračky, knižky, oblečenie a aspoň takouto formou im spríjemniť čas Vianoc. Detičkám, ktoré nemajú toľko šťastia... Detičkám, ktorým niečo chýba. Niečo také vzácne... Nie autičko, bábika, mobil, počítač... Ale rodičia, láska, domov, zdravie...

Rozdelili sme si úlohy a šup do práce. V rozhlase sme vyhlásili zbierku, dievčatá urobili plagáty a každý deň chodili medzi

žiacov a zbierali dary, ktoré naši žiaci s láskou nosili a prispievali k dobrej veci. A povieme vám pravdu, boli sme veľmi milo prekvapení, koľko vecí sme mali na konci týždňa. Nasledovalo triedenie a balenie, z čoho sme sa, samozrejme, veľmi tešili. Darované oblečenie je venované charite, za čo boli nesmierne vďační.

S hračkami a knižkami sme putovali do Nezábudky. Ide o združenie na pomoc rodinám so zdravotne postihnutými deťmi a mladistvými v Senci. Funguje od roku 1995 a momentálne má v evidencii 44 ťažko zdravotne znevýhodnených detí a mladistvých s rôznym znevýhodnením: mentálnym, telesným, zmyslovým a kombinovaným (detská mozgová obrna, Downov syndróm, autizmus, mukopolysacharidóza, diagnózy vyplývajúce z genetiky a metabolických porúch, iné vývojové poruchy, epilepsia).

Privítala nás riaditeľka Popálená a najprv nám poukazovala priestory, v ktorých s detičkami pracujú. Porozprávala nám o

aktivitách, ktoré majú skutočne rôznorodé a venujú sa im naplno. Potom nás čakalo zoznámenie sa s detičkami. Keď otvorila pani riaditeľka dvere do miestnosti, v ktorej sa detičky nachádzali, mali sme slzy na krajíčku. Pohľad nám padol na obetavé pani učiteľky, vychovávateľky, ktoré sa s takou nesmierne veľkou láskou o nich starali a dávali im kúsok zo seba. Práca s týmito detičkami a mladistvými je neskutočne náročná, pretože každé z nich si vyžaduje špeciálnu starostlivosť.

Strávili sme s nimi krásnu hodinku, ktorá bola pre mňa osobne veľmi silná. No nielen pre mňa, ale aj pre Natašku Zemanovú a Kristínku Štvrteckú, dievčatá z ôsmej triedy, ktoré do Nezábudky išli so mnou. Ani sa nedá opísať tá úprimná radosť chlapčeka na vozíčku pri pohľade na darčeky, ktoré sme im priniesli. Očká mu žiarili šťastím. Nedalo sa neobjať ho.

Na záver sme si urobili spoločnú fotografiu a poprosili nás, či by sme ešte niekedy mohli prísť, čo pre nás bolo veľkou ctou a my si určite v budúcnosti

nájdeme čas, aby sme ich opäť navštívili.

Cestou späť som bola myšlienkami s nimi. Neprestajne som musela myslieť na tie nevinné očká detičiek a všetky panie učiteľky, ktoré robia pre nich všetko, aby sa cítili dobre, aby mali pocit, že nie sú menejcenné.

Preto sa v tomto čase zastavme aj my, popremýšľajme, či sa nezatažujeme malichernosťami, nechceme príliš veľa, či nie je krajšie objavovať veci v malom a šťastie nachádzať v radošti druhých. Ďakovať Pánu Bohu za rúčky, zdravé nôžky, za rodičov, teplo domova, možnosť štúdia... A NEZABÚDAŤ na tých, ktoré to šťastie nemajú a poteší ich už len vaša prítomnosť a pocit, že voči sebe nie sme ľahostajní, že nemyslíme len na seba...

Na záver by sme chceli zo srdca poďakovať všetkým našim žiakom, od najmenších až po tých najstarších, za každý jeden dar, ktorým vyčarili úsmev na tvári detičkám v Nezábudke. Taktiež obrovská vďaka patrí rodičom, ktorí svoje deti v zbierke podporovali a pomohli tak dobrej veci.

Tatiana Ilavská

Zimné cvičenie v snehu

Po prázdninách sme sa vrátili do škôlky. Príroda nás potešila poriadnou nádielkou snehu, a preto sme nelenili a hneď sme sneh využili. Všetko, čo sme mali v skrinkách, sme si poobliekali a vybrali sa na dvor. Začali sme poriadnou rozcvičkou. Cvičenie nebolo obyčajné, bolo špeciálne snehové. Robili

sme anjelikov na snehu, vyskúšali sme si, ako rýchlo a pomaly padá snehová vločka. Keď sme boli poriadne rozcvičení, tak sme sa pustili do stavania snehuliaka, nášho nového „kamoša“. Bol to super deň plný zážitkov! Už sa tešíme na ďalšiu zimu.

Lucia Koporcová

Fašiangy, Turíce, Veľká noc príde...

Na posledne menovanú udalosť sa ešte musíme pripraviť, no kým sa začne pôstne obdobie, je tu čas na zábavy, šantenia, a teda aj na školský karneval. Tento rok bol v našej škole 10. februára.

Dobrý karneval je ako dobrá torta. Najprv si treba pripraviť kvalitné suroviny a tými bol výber hudby a hier. To sa potom zmiešalo s humorom, trochou chaosu, štipkou problémov a pospájalo dobrou náladou. Celé sa to pieklo v krásne vyzdobenej telocvični pod dohľadom skúsených pekárov – pani učiteľiek. A chcete vedieť, ako bola naša „torta“ ozdobená? No predsa krásnymi maskami. Najprv sme aj rozmýšľali, že vyhlásime súťaž o

najkrajšiu masku, no nedalo sa. Telocvična bola plná detí v nádherných kostýmoch. Niektoré požíčané, iné doma robené. Boli tu osvedčené masky (princovia, kovboji, víly, princezné...), no aj niekoľko „nových“ (Marcus Aurelius, Hercule Poirot, Mimi a Liza, cyklista s bicyklom, kaktus ...). Naozaj sme sa nevedeli rozhodnúť, a tak sa súťaž o najkrajšiu masku nekonala.

Nemusíte byť však smutní. Tento karneval mal svojich víťazov. Bol ním každý, kto sa s nami vytancoval, vybláznil a prežil krásny čas so svojimi kamarátmi. Už teraz sa tešíme, ako o rok budeme piecť ďalšiu karnevalovú tortu.

Jana Osváldiková

Statika materskej škôlky je dobrá

V nedávnom čase sa objavila informácia o problémoch okolo stavebnej konštrukcie v súvislosti so stavbou materskej škôlky vo Vajnoroch. Miestny úrad požiadal o odborné stanovisko Ing. Jozefa Kršáka, autorizovaného stavebného inžiniera. Účelom stanoviska bolo posúdiť príčiny vzniku trhlín v konštrukcii objektu Materskej školy K. Brúderovej

a ich vplyv na stabilitu objektu. V závere posudku sa uvádza, že posudzované poruchy nemajú na stabilitu objektu žiadny vplyv. Spôsobujú iba estetické nedostatky stavby. Ich odstránenie závisí len od majiteľa a prevádzkovateľa, do akej miery ich existencia znižuje užívateľskú hodnotu objektu. Celý posudok si môžete pozrieť na webovej stránke vajnory.sk

Ing. Jozef Kršák, autorizovaný stavebný inžinier
Pri mlyne 12, 831 07 Bratislava

Statická správa

Účel správy: Stanovenie príčin porúch v konštrukcii objektu materskej školy vo Vajnoroch

Objednávateľ: M.Ľ. Bratislava - Vajnory, Roľnícka 109, 831 07 Bratislava

V Bratislave, december 2016

V materskej škôlke je stále zábava

Milí čitatelia, chceme vám priblížiť naše aktivity v materskej škole Koniarkova. Deti sa stále niečím zaoberajú, baví sa a riešia, podla nich, tie najdôležitejšie veci. Pri otázke „Ako sa cítite v škôlke deti“ odpoveď znie: je

tu fajn. Čo na to povedať som šťastná, keď sú deti šťastné - odpoveď p. riaditeľky Mgr. Vlasty Sedlákovej. V našej fotoreportáži vám predstavíme čo všetko denne deti robia a zažívajú.

Foto a text: Vlasta Sedláková

V detských očiach je vidieť šťastie a radosť, ktorú znsobujú nové hračky.

Aj kreslenie je pre deti veľmi zábavné, využívajú rôzne výtvarné materiály, rôzne polohy pri kreslení.

Keď sa hrá muzika, všetci tichučko sedíme a počúvame. Hudba má vo Vajnoroch tradíciu. A môžeme si aj zatancovať

Už aj my, Lienky, máme interaktívnu tabuľu

Už aj my, Lienky, máme interaktívnu tabuľu, tešíme sa na interaktívne hry: deti hovoria, to bude zábava.

Naša škôlka je plná zábavy, objavov a kreativity, pripomína riaditeľka Vlasta Sedláková, pričom prejavuje nadšenie a

rozmyšľa nad pritažlivými aktivitami pre deti v materskej škole spolu s učiteľkami. Každodenná radosť detí hovorí za všetko.

MČ – Vajnory ďakujeme v mene detí za nový nábytok, stoličky, paplóniky a vankúšiky.

Lekcia nielen z enológie

O tom, čo sa môže stať, ak pýcha udrie človeku na mozog.

Nikdy som si nepomyslel, že znalosti z enológie, teda z odboru o víne a vinárstve, využijem aj inak, ako len na utužovanie medziludských vzťahov.

Mám známych, manželskú dvojicu, či presnejšie asi som mal. S nimi som víno konzumoval zriedkavo, príležitostne. Vždy som sa snažil doniesť niečo kvalitné, lebo oni si na kvalitu a honor potrpia. A radi o tom rozprávajú.

Ak vám to niekto povie raz, tak prikývnete a zhovievavo sa usmejete. Aj druhý raz. Samochvála nemusí byť až taký prehrešok, ak sa robí s mierou, citom, vkusom alebo so štipkou sebaíronie. Vtedy poslucháč nemá až taký intenzívny pocit, že počuje hikať osla alebo oslicu. No ak stále počúvate o tom, čo všetko majú, kde čo kúpili, čo to stálo, čo sa chystajú kúpiť, kde všade boli, v akom strašne luxusnom hoteli... A vraj ak niekto nemá takú značku auta, aké majú oni, hádam, ani nie je človekom... To všetko im okolie závidí. Preto ich ten a tá prestali navštevovať – lebo sa zadúšajú od závidi.

Svätý Tomáš Akvinský, legendárny náboženský filozof a teológ z 13. storočia, napísal, že najväčšie zlo spôsobujú lakomnosť a pýcha ľudí. Napríklad, nový prezident USA Donald Trump patrí medzi najbohatších ľudí sveta a teraz už aj medzi najmocnejších. Vďaka svojej bojovnosti a neústupčivosti. No aj klamstvám, urážkam, škandalom. Odborníci a médiá jeho zvolenie úplne vylocovali – on však vyhral im navzdory. Druhá strana mince jeho príbehu je možná psychická porucha. Vraj trpí na tzv. narcizmus, čiže zaľúbenosť do samého seba. Tá sa

zvyčajne spája s bezohľadnosťou voči iným. U prezidenta USA dost nebezpečná vlastnosť, aj keď možno pripustiť, že v rôznych vedúcich pozíciách tieto vlastnosti až také nezvyčajné nie sú. Pýcha môže ťažko „udrieť na mozog“ aj veľmi šikovným ľudom.

Vráťme sa však k našej „skromnej“ dvojici. Po viacerých „orgiách skromnosti“ u nich som sa rozhodol, že im darujem víno. No v tomto prípade obsah fliaš až taký dôležitý nebol. V minulosti som pred jednou z návštev fliašky vrátil do regálu, lebo mi napadlo, že nápisy na

nich by im vzhľadom na ich povahu mohli spôsobiť ťažkú psychickú traumu. Hoci víno za nič nemôže, najmä, ak je kvalitné. Teraz som však žiadne zábrany nepocitoval. Zašiel som do vinotéky a kúpil dve fľaše s rôznymi vínami. U nich doma som ich postavil pred nich a nevinne povedal: „Výborné vína, mám ich odskúšané“. Zachovali dekórum. „Potešili“ sa, poďakovali. Záblesky v očiach, citrónový úsmev a reč tiel dávali tušiť, čo sa asi odohrávalo v ich vnútri. V hlave sa mi rozsvietila červená kontrolka: „Kamarát, tu si skončil.“

Na jednej flaši bolo napísané: PRIMITIVO a na zlatistej etikete druhej sa skvel čierny nápis: CURVA. Primitivo je autochtónna odroda z kraja Apúlia (Puglia) na „opätku“ talianskej „čižmy“, obmývanom Stredozemným morom. Tam dozrieva na začiatku septembra pod horúcim slnkom na vulkanickej a žulovitej pôde. V Kalifornii sa tejto odrode hovorí zinfandel, ale nevie sa naisto či ide o totožné alebo odlišné sorty. Primitivo je víno tmavé, plné, zamatové, jednoduché, veľkolepé. Jeden známy slovenský enológ napísal, že okoštoval Primitivo, ktoré bolo takmer čierne a voňalo po myrte a tymiáne. Curva je kupáž, teda zmes rôznych odrôd. Pochádza z portugalského kraja Douro ktorý je domovom aj slávneho portského. Curva nie je sladké portské, ale bolo stvorené z tých istých odrôd: Touriga Nacional, Touriga Franca, Tinta Roriz a Tinta Barroca. Informácia na etikete hlása: kvetový a ovocný buket, rubínová červená farba pulzujúca energiou, plné víno, dobre štrukturované, harmonické, perfektné k mäsu a syrom.

No povedzte, je hriechom darovať niekomu takéto moky? Ešte aby sa niekto urážal!

Rudolf Suran

Svätoštefanské žehnanie vína

Už takmer dve desaťročia sa vo Vajnoroch na svätého Štefana žehná mladé víno.

Nebolo to inak ani na konci roka 2016, keď sa v družstev-

nej pivnici zišla takmer stovka milovníkov vajnorského vína. Hneď po svätej omši v miestnom kostole prišiel pán farár, ktorým bol tento rok otec John z Indie. Úvodné slovo a privítanie všetkých prítomných si zobral pod

svoje krídla obchodný riaditeľ Igor Hraško, ktorý všetkých privítal vo vajnorskom kroji. O histórii žehnania vajnorského vína povedal pár slov predseda predstavenstva vajnorského družstva Branislav Brúder. Pravidelným hosťom svätoštefanského žehnania mladého vína vo vajnorskej pivnici je aj starosta Ján Mrva, zaspomínal si aj na predchádzajúcich kňazov, ktorí chodili žehnať doteraz. Otec John ešte pred samotnou modlitbou zavtipkoval, že to ide robiť prvý raz, tak mu majú všetci držať palce. Po prednesení krátkej modlitby a po kadidle vzal svätenú vodu a pokropil nie len kvasné nádoby, ale aj všetko zariadenie na spracovanie hrozna, hroznovej šťavy i samotného vína. Dokonca požehnal aj skladové priestory, lebo v

nich je uložené naflaškové mladé víno. Po návrate medzi ostatných už bol v družnom rozhovore s generálnym riaditeľom PD Vajnory Stanislavom Ondrušom. Zároveň prišla tá chvíľa, na ktorú sa všetci po žehnaní asi najviac tešili. Mohli sa totiž pustiť do degustácie všetkých mladých vajnorských vín. Keďže odrodová skladba vajnorských vín je naozaj široká, veríme, že každý návštevník si prišiel na svoje. Teší nás, že stále viac ľudí si nachádza cestu nie len do našej pivnice, ale aj k nášmu vínu.

Požehnané sú priestory našej pivnice, ale dúfajme, že bude požehnaná aj nová úroda hrozna, za ktorú sa treba modliť celý rok, aby sme pre vás mohli vyrobiť tie najkvalitnejšie vína.

Igor Hraško

Hodovanie na vajnorskom družstve

V sobotu ráno 19. februára bolo trochu pod mrakom. Keď som si robil plán na sobotu, príliš sa mi nechcelo ísť 15 km do Vajnor. No zvedavosť zvíťazila nad pohodlnosťou. Zbalil som fotoaparát, sadol do auta a vyštartoval. Nelutoval som.

Na parkovisku pred PD Vajnory som našiel stánky s predajcami, ktorí sa zamerali najmä na fašiangové pochúťky. Nechýbali typické koláče, šišky, či miestne špeciality. Trhovníci ponúkali najmä zabíjačkové špeciality. Fašiangové hody organizovalo Poľnohospodárske družstvo Vajnory v spolupráci s MČ BA-Vajnory. Spoluorganizátormi boli miestne spolky a združenia, Vajnorokrášľovníci spo-

lok, Podobenka z Vajnor, Zväz chovateľov Vajnory, Poľovnícka spoločnosť Vajnory, Základná škola K. Brúderovej a Vajnorokrášľovníci. Tie sa zúčastnili aj na varení guláša či tradičnej vajnorskej „fyzulovice“.

Na súťaži sa zúčastnili dve družstvá členov VOS. Jedno sa skladalo aj z členov Vajnorokrášľovníckej dychovky. Varili i členovia združenia Po-

dobenka, chovatelia, ale aj družstvo zo ZŠ K. Brúderovej, či miestni poľovníci. Celkovo bolo 6 kotlov, v ktorých sa varili dobroty. Návštevníci mohli vidieť tradičné fašiangové masky aj zvyky v podaní VOS aj Podobenky. Predviedli fašiangové piesne, zvyky a obyčaje z regiónu Vajnory a okolia. Vajnorokrášľovnícke divadlo predstavilo úryvky z poviedok zberateľa Bohumi-

la Hrabáka a za hrst' vtipov o miestnych obyvateľoch.

Počas dňa sa pri stánkoch vystriedalo asi 1500 návštevníkov.

Podujatie trvalo od rána 8.00 do 17.00 h. Ľudia sa však rozchádzali ešte neskôr, lebo vydržali pri harmonike a speve na parkovisku. Prekvapením bola tombola so 106 cenami, ktoré venovali podnikatelia prevažne z vajnorského chotára, ale aj obchodní partneri vajnorského družstva.

Celý program sa niesol v duchu fašiangových tradícií a bol naživo vysielaný v internetovom folklórnom rádiu. Akciou sprevádzal známy folklorista Igor Hraško.

Keď som odchádzal, odnášal som si zážitok z jednej príjemnej akcie, plný fotoaparát snímok, ale aj balík so zabíjačkovými špecialitami. Som spokojný.

IFK

Ples bol v znamení vajnorských farieb

Dnes už môžeme povedať, že je úspešne za nami.

Tešíme sa, že ples si získal svojich priaznivcov nielen medzi domácimi, ale aj hosťami, ktorí sa do Vajnor radi vracajú. Mali sme česť privítať medzi nami starostu družobnej obce Wolfsthal Gerharda Schödingera, poslankyňu mesta Bratislavy Jarmilu Tvrdu, kontrolóra hl. mesta Petra Šinályho, starostov zo susednej Rače Petra Pilinskeho a Petra Šrámka z Lamača. Zo Sv. Jura nás navštívila prednostka Mariana Fiamová. Nechýbala ani Tatiana Kratochvílová, odborníčka na dopravu, s ktorou úzko spolupracujeme na petícii Triblavina. Z domácich vzácných hostí sme radi privítali generálneho riaditeľa PD Vajnory Stanislava Ondruša i predsedu predstavenstva PD Vajnory Branislava Brúdera, ktorí aj tento raz podujatie sponzorsky podporili.

Po červenom koberci prichádzajúcich hostí vo foyer víťali starosta Vajnor Ján Mrva s manželkou a prvou dámou plesu Andreou a zástupkyňa starostu Soňa Molnárová s manželom. Zabávať sa prišli aj poslanci MZ MČ Bratislava-Vajnory. S osobitnou vážnosťou sme medzi nami privítali aj zástupcov niektorých sponzorov, vďaka ktorým bola tohtoročná tombola opäť bohatá a zaujímavá: riaditeľa firmy A-T Jána Vanča, zástupcu spoločnosti Motor-Car Bratislava spol.s r.o. p. Miloša Sisa, riaditeľa IW Trendu Miroslava Kuhlánka, zástupcu Kauflandu Martina Gärtnera, riaditeľku Jazykovej školy LUKRA Luciu Krátku, zástupcu f. HANGAIR Adama Graňáka a Roberta Slobodu, zástupcu firmy SRS Light, ktorá dodala sponzorsky

osvetlenie exteriéru budovy a pódium veľkej sály Domu kultúry vo Vajnoroch.

Veľmi si vážime, že nás podporili firmy, pôsobiace v našej mestskej časti ako Coca Cola, Lagermax, Koratex, Summit Motors, Víno Valenta, či Kami Profit. O krásnu kvetinovú výzdobu sa aj tento rok postaral Barimex.

Na otvorenie plesu zazneli v perfektnom prevedení Veroniky Hatala, speváčky a moderátorky večera Walz, La Vien Rose od Edith Piaf, New York Franka Sinatru a čača od Caro Emeraldy A night Like This od.

Viedenský valčík v podaní členov Interklubu Bratislava navodil pravú plesovú atmosféru a zábava sa začala, trvala do piatej ránej hodiny. V programe vystúpil Robo Opatovský, ľudová hudba bratov Kuštárovcov a celým večerom sprevádzala skvelá skupina GinTonic.

Ťažko povedať, kto bol počas večera najšťastnejší. Výherca 1. ceny darčkového poukazu na zahraničnú dovolenku hodnoty 1000€ podľa vlastného výberu v spolupráci s CK Satur Travel od spoločnosti A-T, alebo výherca originálnej ceny „Palety brikiety“ od firmy IW TREND? V každom prípade potešila „Cena útechy“, najväčší darčkový kôš, od Vajnorokrášľovníckej spoločnosti a určite pekné chvíle strávené v spoločnosti milých osôbky, s ktorou ste pretancovali celý večer.

Veríme, že tak, ako ste na tohtoročný ples prichádzali so svojimi manželkami, manželmi, partnerkami či partnermi s cieľom stráviť spoločne príjemný večer, odchádzali ste s krásnymi zážitkami, fotografiami a spomienkami a že pridáte aj o rok na 15. ročník Reprezentačného plesu obyvateľov Vajnor.

Eva Bielčíková

Turnaj preveril hokejistov aj fanúšikov

Ladový hokej má vo Vajnoroch tradíciu. Miestni borci v minulosti miešali karty v československej lige, ba niektorí sa dostali aj do reprezentácie. Ani dnes nie je tento šport kdesi v zámездí.

Milovníci hokeja využívajú možnosti miestnej ľadovej plochy a po večeroch sa stretávajú, aby si zmerali sily. V nedeľu 29. januára sa vajnorská ľadová plocha premenila na miesto nelútostného športového súťaženia. Konal sa totiž už VI. ročník vajnorského hokejového turnaja Ladový pohár 2017. Počasie bolo priaznivé, aj keď trochu mrazivé. Ani teplota pod nulou však neodradila fanúšikov klubov jednotlivých mužstiev, aby prišli povzbudiť svojich borcov. Atmosféra bola príjemná, športové súboje tvrdé, ale férové. Na turnaji sa zúčastnilo 6 mužstiev, aj keď o jednom družstve sa nedá hovoriť ako o mužstve. Klub HC APOLLO mal medzi hráčmi aj jednu sympatickú dievčinu Danielu Mesíkovú. Táto svojím

výkonom natrela aj skúseným spoluhráčom a stala sa najlepším hráčom tímu. Ostatné kluby, ktoré bojovali o trofeje, boli domáci favoriti Condors team, Muzikanti, Končari, DIGI Sport a tím BOCKO. Hralo sa na 2 polčasy po 10 minútach a zahral si „každý s

každým“. Turnaj rozhodoval Filip Lepieš. Najlepším strelcom turnaja bol Milan Wegh z Condors Team. Najlepšími hráčmi jednotlivých mužstiev boli za Condors Team Roman Brúder, za Muzikantov Peter Gero, Končarov potiahol Ján Király, za tím BOCKO bodoval

Michal Bančanský a najlepším hráčom HC APOLLO bola Daniela Mesíková. Víťazom turnaja sa stali borci Condors Team. Striebro si vybojovali chlapi z DIGI Sport a na treťom mieste sa umiestnil po úpornom vzájomnom zápase s druhým v poradí tím HC APOLLO. Prizerala sa asi stovka fanúšikov, ktorí sa striedali na tribúne podľa toho, či hrali ich favoriti. Mráz preveril odhodlanie divákov pri sledovaní turnaja. Čaj sa ponúkal na litre a občas pomohlo aj čosi tuhšie. Vyskytli sa aj drobné organizačné chyby, ale podstatne neovplyvnili celkový priebeh. Je to skúsenosť, z ktorej sa organizátori poučia do budúcnosti. Skončil sa Ladový pohár 2017. Nech žije Ladový pohár 2018!

IFK

Tábuľka	Condors Team	Muzikanti(sami proti sebe)	HC APOLLO	Končari	BOCKO	DIGISport	Skóre	Body	Poradie
Condors team	X	5:0	7:5	7:3	5:1	5:3	29:12	10	1.
Muzikanti	0:5	X	1:5	2:4	3:0	3:6	9:20	6	5.
HC APOLLO	5:7	5:1	X	6:2	3:2	4:8	23:20	8	3.
Končari	3:7	4:2	2:6	X	7:2	3:2	19:19	8	4.
BOCKO	1:5	0:3	2:3	2:7	X	1:8	6:26	5	6.
DIGISport	3:5	6:3	8:4	2:3	8:1	X	27:16	8	2.

Žiaci ZŠ K. Brúderovej využili výhodu domáceho ľadu

V piatok si žiaci 5. – 9. ročníka predĺžili blížiacu sa jarnú prázdninu. V turnaji základných škôl v ľadovom hokeji nenášli žiaci zo štátnej školy premožiteľa.

Po Vajnorskom ľadovom pohári, na ktorom sa zúčastnili v januári mužské kolektívy, prišli na rad aj mladší športovci. V piatok 17. februára sa stretli 3 tímy, aby si zmerali svoje hokejové zručnosti. ZŠ Ivana Bukovčana z Devínskej Novej Vsi postavilo na turnaj dve družstvá, ktoré si zmerali sily so žiakmi z domácej školy Kataríny Brúderovej. Prvý zápas odohrali medzi sebou družstvá zo ZŠ. I. Bukov-

čana. Tím „A“ bol v priemere starší, vyšší a majú za sebou viac skúseností ako ich súper. To uplatnili aj v zápase a po vyhratom prvom polčase v pomere 7:1 dokázali „B“ tím, pozostávajúci z mladších hráčov, poraziť napokon 12:4. V druhom zápase nastupovalo

rozbehnuté „Áčko“ s domácimi hráčmi. Tí však od začiatku dostali súperov pod obrovský tlak a počas vyhrali priepastne 8:0. V druhom polčase domáci, vedení Braňom Brúderom, navýšili svoj náskok na konečných 18:3. V poslednom zápase sa predpokladal jasný výsledok. Domáci

žiaci sa snažili hrať na krásu, čo im síce prinieslo vedenie 3:0, ale „Béčko“ z Devínskej využilo ľahšie tempo zápasu a chyby súpera a do polčasu bol stav 5:3 pre domácich. V druhom polčase sa priebeh nemenil a domáci si ustrážili výhru bez väčších problémov 11:6.

Konečné poradie:

1. ZŠ K. Brúderovej (Vajnory),
2. ZŠ I. Bukovčana „A“ (DNV),
3. ZŠ I. Bukovčana „B“ (DNV)

Najlepší strelca turnaja: Branislav Brúder (ZŠ K. Brúderovej) – 17 gólov

Zostava ZŠ K. Brúderovej – Christian Krajčovič, Adam Kríž, Samuel Martišek, Jakub Hanzlík, Richard Jaslovský, Branislav Brúder

Marián Nemček

Rozhovor s trénerom Miroslavom Hirkom

MIROSLAV HIRKO (53 rokov, tréner mužov)

V rámci Československej ligy hrával za ZŠ Košice, RH Cheb a Slovan Bratislava. Ako tréner viedol FK Rača, ŠKP či MFK Rusovce, FK Vajnory nahradil Radoslava Kunza v priebehu jesennej časti.

? Ako si spomínaš na svoju futbalovú kariéru, najmä na časy v Slovane Bratislava?

Môj prvý ligový zápas som odohral v 17 rokoch vo VSS Košice. Potom som v roku 1982 prestúpil do Slovana Bratislava. Strávil som tam krásnych 9 rokov. Zažil som vypadnutie, postup a nakoniec boj o titul federálneho majstra. Trénovalo ma veľa výborných trénerov. Napríklad Vičan, Zachar, Jankech, Galis, Pecze a iní. Hral som s mnohými fantastickými hráčmi, ako Dubovský, Tittel, Kinder, Pecko Vencel ml. Bolo to veľmi poučné a dalo mi to veľa skúseností do života.

? Inklinoval si k trénerskému povolaniu už počas hráčskych čias?

Vedel som, že chcem pokračovať vo futbale, ale myslel som aj na zadné kolieska a vyštudoval som Vysokú školu ekonomickú. Trénerstvo beriem ako môj koníček.

? Na lavičke pôsobíš pokojne. Bol si taký aj ako hráč?

Patril som medzi tých, ktorí boli na ihrisku pokojní. Je to v mojej povahe, som bezkonfliktný typ.

? Doteraz si trénersky viedol mužstvá v nižších súťažiach. Neláka ťa dostať sa vyššie?

Samozrejme, láka ma to, ale v čase, keď som končil kariéru, začal som pracovať v jednej firme a na futbal nebolo toľko času, aby som sa trénerstvu venoval profesionálne. No ak by prišla taká šanca trénovať vyššie, určite by som ju rád využil.

? Kto je tvojím obľúbeným trénerom, hráčom, resp. klubom?

Mojím obľúbeným trénerom bol pán Vičan - legenda, u ktorej som v Slovane začínal. Je to doteraz jediný tréner, ktorý v našich podmienkach dokázal vyhrať európsky pohár PVP. Keď som začínal, mojím futbalovým vzorom bol Johan Crujff. Momentálne je u mňa hráčom číslo 1 Messi. Obľúbené kluby Arsenal a Barca. Páči sa mi futbal, ktorý je založený na dobrej technickej vybavenosti každého hráča, kombinačný, s rýchlym prechodom do útočnej fázy.

? Prečo si sa rozhodol prijať ponuku od FK Vajnory?

Pretože som vedel, že vo Vajnoroch sa hrá technický futbal, je tu veľa talentovaných chlapcov a v klube je priateľská atmosféra.

? Naši seniori sa delia na 2 tímy, zároveň je medzi nimi veľa špičkových futbalistov. Ako to ovplyvňuje tvoju prácu?

Dva tímy nie je jednoduché trénovať. Je to dosť špecifické a stretávam sa s tým prvý raz. Je to náročné, čo sa týka tréningového procesu, ale aj nominácií na zápasy. K tomu treba ešte prirátavať aj to, že niektorí chlapi hrajú aj sálunku a trénujú aj tam. Mojou úlohou je skoordinať tieto veci tak, aby sme v sobotu a nedeľu zložili dve mužstvá, ktoré chcú vyhrať.

? V zime sa v kádri stali nejaké zmeny. Poznačili mužstvo odchody Matúša Matejčíka a Adriána Filana?

Áno, títo dvaja chlapi odišli. Obidvaja patrili do základnej jedenástky. Taký je život. Prišli dvaja mladí chlapi a skúsený David Jakubec. Verím, že ich odchody nám neublížia a chlapi, ktorí dostanú šancu, ju využijú.

? Na koho by sa diváci mali prísť pozrieť?

Chcel by som, aby sa na nás diváci chodili pozerať ako na mužstvo, ktoré hrá dobrý futbal.

? Aký je tvoj trénerský cieľ na jarnú časť sezóny?

Mojím cieľom je umiestnenie v hornej polovici tabuľky a v kútku duše verím v tretie miesto.

Richard Fekete

Život FK Vajnory

Ďalší pohľad do kuchyne miestneho FK nebude ani o výsledkoch mužov v zimnom pohári BFZ, ani o prípravných dueloch mládežníckych výberov. Ani o tom, ako pokračujeme vo zvelaďovaní klubu (pomôcť nám môžete aj Vy poukázaním 2 % z daní, tlačivo nájdete na našej stránke). Tentoraz sa v rozhovore bližšie predstaví nový tréner mužov Miroslav Hirko, no a lepšie spoznáte aj funkcionárov, ktorí sa na úkor svojho voľného času snažia pomôcť klubu v každej oblasti. Okrem predsedu má výkonný výbor ďalších 10 členov. Tvoria pestrý mix rôznych pováh, generácií, civilných zamestnaní, viacerí sa narodili v úplne iných končinách Slovenska. Napriek tomu ich spája pevné puto s FK Vajnory. Všetci odpovedali na 3 rovnaké otázky...

Aké je tvoje prepojenie na klub?

Prečo si sa rozhodol podporiť klub aktívnou činnosťou v úlohe člena VV?

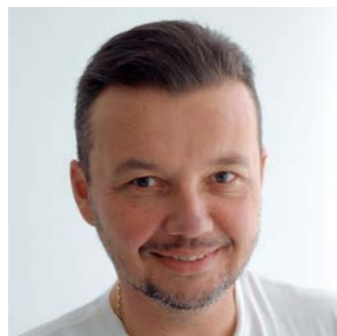
V čom by si chcel klubu najviac pomôcť?

Peter Belobrad
(35 rokov, obchodný zástupca)

1.) Generálny sekretár klubu, od roku 2005 hráč FK, ISSF manažér pre B-tím, striedavo aj vedúci A-mužstva
2.) Žijem vo Vajnoroch už približne 13 rokov, vďaka futbalu som získal väčšinu svojich známych a začlenil som sa do života v tejto peknej

mestskej časti. Po zmene vedenia nabral klub nové smerovanie a má nové vízie a ciele. Veľmi sa mi páči, ako klub pracuje s mládežou. Pevne dúfam, že aj moje deti tu raz budú hrať futbal.
3.) Pre plynulý chod treba splniť veľa malých, ale dôležitých úloh. Snažím sa byť trénerovou pravou rukou a aby seniorskému mužstvu nič nechýbalo. A, najmä, aby sme futbal robili pre zábavu.

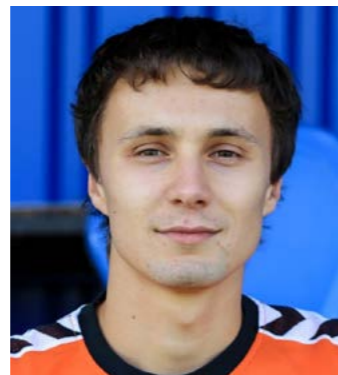
Jaroslav Krížan
(47 rokov, riaditeľ obchodnej spoločnosti)

1.) Manažér seniorov. V FK som s futbalom začínal. Napriek tomu, že ma potom futbalový život zavial do iných miest a klubov, stále som sa cítil byť doma tu, vo Vajnoroch, ľudsky aj futbalovo. Ak zdravie dovoľí, člen tímu Starých pánov.

2.) Klub je mi veľmi blízky, preto je pre mňa úplne prirodzené, že sa snažím pomáhať práve tu. Ako člen VV mám možnosť odovzdať aj svoje skúsenosti a znalosti, byť pri rozhodnutiach, ktoré určujú smerovanie klubu. Ako prioritu sme si určili prácu s mládežou. Veľmi dôležité pre mňa je, že sa vo VV zišiel tím viacerých šikovných a schopných ľudí. Naším spoločným úsilím sa začína dať vytvárať kvalitnú značku „FK Vajnory“.

3.) Snažím sa prispieť svojou trochou k fungovaniu a manažovaniu seniorských mužstiev. Pre kredit a značku klubu je veľmi dôležité,

aby sa naše áčko etablovalo v III. lige. Je to už súťaž, kde si môžu talentovaných hráčov vyhladiť „veľké kluby“.

Pavol Miženko
(30 rokov, živnostník)

1.) Od roku 2008 hráč FK, ešte v časoch štúdia Akadémie Policajného zboru SR, teraz už aj ekonóm. Vo Vajnoroch som sa s rodinou usadil natrvalo.

2.) Pretože mi za tie roky vajnorový futbal prirástol k srdcu. Ako člen výkonného výboru mám na starosti účtovníctvo v klube.

3.) Mnohí ma poznajú ako vajnorského srdciara, čo sa snažím svojimi výkonmi ukazovať na ihrisku, a to isté sa budem snažiť robiť aj ako člen výkonného výboru.

Marián Zeman
(42 rokov, SZČO)

1.) V FK som začínal aj končil hráčsku kariéru, členom výboru som už 10 rokov.

2.) Futbal je našou najpopulárnejšou hrou, ktorú môžu hrať všetci bez ohľadu na sociálne postavenie, treba sa

teda starať o jeho rozvoj. Som rád, že náš klub funguje dlhé desaťročia a v poslednom období zaznamenáva obrovský nárast mladých futbalistov. V tomto musíme pokračovať!!!
3.) Svoje začiatky som prežil práve v tomto klube, a preto rád pomôžem v rozvoji našich detí či už športovou alebo finančnou podporou.

Martin Meško
(42 rokov, SZČO)

1.) Najvýstižnejšie je asi „rodič“. U starších žiakov hráva starší syn Matej a v mladších žiakoch mladší Michal.

2.) Zrejme sa to začalo prípravou webovej prezentácie. Ďalšie kroky prišli v spojitosti s ostatnými záležitosťami, spojenými či už s danou webovou prezentáciou, potrebnou výpočtovou technikou, či pripojením na internet. Chceme fanúšikov informovať o dianí v klube, našich zámeroch a rozvoji, čo sa cez webovú prezentáciu dnes rieši asi najideálnejšie.

3.) Niekedy len samotný prístup ľudí vie urobiť veľa, ako sa ukázalo na brigádach, keď sa podaril naozaj kus roboty pri zvelaďení športového areálu. Stále je čo upravovať, vylepšovať a verím, že pomôcť sa dá najmä v tom, aby sa ľudia sa na našom ihrisku cítili príjemne, či už to budú naši fanúšikovia alebo fanúšikovia súpera, aby bez ohľadu na výsledok mali chuť sa vrátiť na náš štadión, možno priviesť nové futbalové nádeje, alebo iným spôsobom priložiť ruku k dielu. Bolo

by pekné, keby sa FK Vajnory spájalo so synonymom dobrej nálady, stretnutiami s príjemnými ľuďmi a dobrými športovými výkonmi.

Róbert Vajda
(49 rokov, technický manažér)

1.) Bývalý dlhoročný futbalista FK, do decembra 2015 dlhoročný predseda klubu, zároveň stále aj tréner mládežníckych tímov a v niektorých obdobiach aj mužov.

2.) Chcem pomôcť mojimi dlhoročnými skúsenosťami pokračovať v rozvoji futbalového klubu.

3.) V trénerskej práci a vďaka kontaktom a rokom vo funkcii predsedu pri riešení každodenných problémov.

Milan Horník
(65 rokov, dôchodca)

1.) Za Vajnory som hrával ako chlapec (1962-65), po dlhšej pauze ma zavolať pán Gróf už do tímu mužov (1982-89), no a jeho syn Karol Gróf ma potom zlanáril na trénerstvo. Viedol som družstvá od prípravky cez žiakov, dorast až po mužov, ktorých som mal na starosti asi 8 rokov. Teraz som členom vajnorových „Old boys“ a klubu pomáhám ako hospodár.

2.) FK Vajnory je mojou srdcovou záležitosťou, zároveň mám rád šport a pohyb.

3.) V rámci svojich možností starať sa, opravovať a skrášľovať areál ihriska i trávnik ako hospodár FK.

Radoslav Koprda
(42 rokov, chiropraktik; zamestnanec komerčnej poisťovne)

1.) Hrávam futbal za starých pánov už 10 rokov a môj syn Maxim hráva za mladších žiakov.

2.) Chcem byť súčasťou klubu, ktorý vychová reprezentanta Slovenska (jeden z dlhodobých cieľov FK, pozn.). Futbal tvorí spoluprácu jedinca s inými ľuďmi, buduje trpezlivosť a nepretržitú, ponúka tvorivosť. Ak človek investuje aj prosperujúcu stravu, tak sa futbal odmení obdivom, priateľstvom, cestovaním a dobrým zdravím (s výnimkou zranení). Futbal ihneď odhalí psychickú rovnováhu. Rád pozorujem silných jedincov, ako sa za 90 minút dokážu za pozornosti

desiatok ľudí pozdvihnúť. Ak spadnete, musíte vstať. Inak rozhodca potrestá klub. Tak je to aj v živote. Musíte vstať, inak bude trpieť celá rodina alebo pokolenia.

3.) Zúčastnením sa na tvorbe nových ciest. Stvoriteľ nemá iné ruky, iba moje. Zistil som, že mojím poslaním na svete je byť nápomocný. Ak pomôžem, vidím, ako iným odľahlo. Príďte sa niekedy pozrieť doobeda cez víkend na trávnik, keď prídu prípravkari alebo mladší žiaci. Uvidíte radosť u nich i v očiach sprejavádzajúcich. Ja mám radosť v krstnom mene.

Boris Patkoš
(52 rokov, manažér)

1.) Náš syn hrá futbal za Vajnory odkedy začal chodiť do školy. Začal v predprípravke a dnes hrá v kategórii U15-starší žiaci. Rád sa zúčastňujem na zápasoch a spolu s manželkou sme fanúšikmi a zároveň členmi FK.

2.) Z môjho pohľadu začal futbal vo Vajnoroch stagnovať. Na jednej strane tu bola

više 80-ročná história, na druhej strane slabý rozvoj, minimálna práca s mládežou a veľmi zlé zázemie pre hráčov a fanúšikov.

3.) Mojou prioritou je vytvárať čo najlepšie podmienky na rozvoj a zlepšenie práce s mládežou a pomôcť pri upevňovaní väzby obyvateľov obce s futbalovým klubom.

Ivan Depeš
(45, revízny technik plynových zariadení a tlakových nádob)

1.) Syn Oliver hráva za starších žiakov a, samozrejme, som aj fanúšik klubu.

2.) Vzhľadom na synov tréningový program trávim na futbalovom ihrisku dosť času, tak som chcel priložiť ruku k dielu.

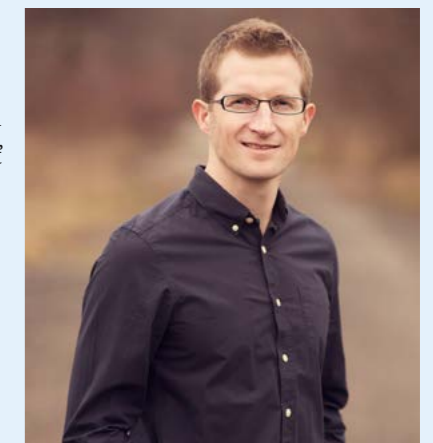
3.) Mojím prvotným cieľom je mládež. Veď nie nadarmo sa hovorí, ako zaseješ, tak budeš žať.

Richard Fekete, prezident FK Vajnory (www.fkvajnory.sk)

CHCETE VEDIET, AKO SPRÁVNE NASTAVIŤ MYSEĽ DIEŤAŤA?

FK Vajnory organizuje otvorenú prednášku, na ktorej prostredníctvom odborníka predstaví spôsob, akým by chceli naši tréneri v spolupráci s rodičmi dlho viesť malých futbalistov. Príďte (bez detí) a v interaktívnej debate sa môžete dozvedieť aj oveľa viac...

Kde? DK Vajnory, veľká sála
Kedy? v pondelok 20. marca od 19.00 do 21.00 h
Kto? Peter Kuračka (psychológ a mentálny kouč, bývalý profesionálny futbalista)

Na novú sezónu sa už

Prípravu na jarnú časť sezóny začali hádzanári 10. januára v telocvični SOU obchodného. Už 19. februára nás čaká v Piešťanoch prvý tohtoročný súboj s aktuálnym lídrom tabuľky 1. ligy, s Piešťanmi. Na domácej pôde sme zápas prehrali pomerom 26:27. Dobrý výkon z tohto zápasu by sme chceli zopakovať aj u súpera.

Nasledovne nás čaká 4.marca domáci zápas s Levočou. Dňa 11.3. cestujeme do Dunajskej Stredy a základnú časť súťaže skončíme 18. 3. domácim zápasom s Cíferom. Treba podotknúť, že tieto zápasy je nevyhnutné odohrať v halách. Keďže vo Vajnorochoch halu nemáme, zápasy odohráme v niektorej z hál na okolí. Informácie môžu fanúšikovia nájsť na našej stránke „hkvajnory.sk“. Výsledky, tabuľky a aktuálne komentáre sú tiež na stránke slovenského hádzanárskeho zväzu „novy.slovakhandball.sk“. Po skončení základnej časti bude súťaž pokračovať nastavbovou časťou, kde budú družstvá rozdelené do dvoch výkonnostných skupín.

Aká je naša východisková pozícia? Aktuálne sme na 5. mieste tabuľky a toto umiestnenie chceme obhájiť. Aké výsledky sme dosiahli v jesennej časti? O prvých troch kolách, keď sme získali 2 body, sme informovali v októbrom čísle. Vzápätí sme cestovali do Martina. Na našu škodu však už v prvom polčase v hale vypadol prúd a poruchu sa nepodarilo odstrániť. Takže dohrávku a cestu do Martina sme si zopakovali až po odohratí ostatných zápasov.

V piatom kole sme cestovali do Levoče, čo je aktuálne náš najvzdialenejší súper. Zhruba do polovice prvého polčasu sme držali s domácimi krok, resp. sme aj vyhrali. Potom sa sú-

perovi vydarilo niekoľko akcií, čo vyústilo v polčasový výsledok 15:11. Tento rozdiel súper udržiaval aj v druhom polčase, pričom v závere ho ešte zveľadil na konečných 33:27.

V ďalšom kole sme hrali zápas s Dunajskou Stredou. V tomto zápase sme si verili, keďže sme so súperom v predchádzajúcej sezóne nemali problémy. V prvom polčase však našim strelcom z väčších vzdialeností vôbec nešla strelba a súper nám odskočil na polčasový výsledok 8:12. Úvodom druhého polčasu sme zabrali a dotiahli náskok súpera. Potom nastalo naše čiastkové uspokojenie a hráči Dunajskej Stredy sa opäť chytili. Pomohli im aj naše vylúčenia, keď rozhodcovia úzkostlivo trestali našu agresívnejšiu obranu. S konečným výsledkom 22:26 preto nie sme spokojní.

V siedmom kole sme cestovali do Cífera so snahou získať body. V tomto zápase sme udržali koncentráciu počas celého zápasu. Súper s nami držal krok iba do 10. minúty, keď bol stav 6:6. Potom sme začali nad súperom dominovať. Dôležité bolo, že sme ustrážili najlepšieho strelca súťaže – Juraja Šramela, ktorý v jesennej

časti dosiahol priemer 10 gólov na zápas. Súperovi sme do polčasu odskočili o 7 gólov, na stav 16:23. V druhom polčase sme už boli spokojnejší a „chytili“ sa aj naši hráči z lavičky. Konečný výsledok v náš prospech bol 41:31.

Siedmym kolom sme uzavreli túto časť súťaže a nasledovali odvety zápasov. V ôsmom kole sme sa opätovne stretli s družstvom akadémie ŠKP Bratislava. Keďže sme vyhrali u súpera v prvom kole, chceli sme opäť získať obidva body. „Mladí“ s nami držali krok prvých 20 minút, keď sme vyhrali iba 10:9. Potom sme „pritlačili“ a vyhrali sme v polčase 17:11. Náskok sme v priebehu zápasu zvýšili až na 11 gólov, pričom konečný výsledok bol pre súperu o niečo priaznivejší, prehra 23:31. Pozitívom zápasu tiež bolo, že si zahráli všetci naši hráči a okrem brankárov dali aspoň jeden gól všetci trinásti hráči v poli. To býva málokedy.

Na ďalší zápas sme cestovali do Stupavy. Tento zápas možno pokladať za derby, keďže v minulosti sme si navzájom presúvali viacerých hráčov. Hráči Stupavy sa vedia „vyhecovať“, lebo ozaj ide o prestížny zá-

pas. Toto konštatovanie platí aj pre nás. Prvý polčas sme sa naťahovali o každý gól. V jeho priebehu sme viedli o dva góly. Sériou 4 gólov počas posledných piatich minút polčasu však Stupava obrátila výsledok vo svoj prospech na 13:11. V druhom polčase súper zrýchlil hru a získal po našich vylúčeniach náskok 8 gólov. Potom však boli trestaní aj hráči súperu a postupne sme náskok znižovali. Stačilo to však iba na skorovanie výsledku na konečných 24:23 pre Stupavu. Nakoniec sa dostávame k dvom zápasom s Martinom, ktoré sme odohrali koncom novembra a začiatkom decembra. Najprv sme hrali domáci zápas. Súper prišiel k nám v plnej zostave! Keďže vyhral v Cíferi iba o gól a my sme tam vyhrali o 10, mal pre nich zápas kľúčový význam. Súper nás valcoval od prvej minúty. Postupne získaval väčší náskok, ktorý dotiahol do konečného stavu 42:32 vo svoj prospech. Súper sa presadil prostredníctvom spojok, dobrou spoluprácou s pivotom a rýchlym hráčom na krídle. Štyria najlepší strelci súperu nám dali spolu 33 gólov. Jeden z najlepších strelcov extraligy

poctivo pripravujeme

v predchádzajúcich rokoch Buvala nám dal 8 gólov. A trojica hráčov z Nórska, študujúca v Martine na vysokej škole (poznámka – Nóri na majstrovstvách sveta v januári 2017 získali striebornú medailu), nám dala spolu až 25 gólov. Na dohrávaný druhý zápas do Martina sme už išli s analyzovanou hrou súpera. Napriek tomu to nestačilo. Súper priebežne vyhral iba o 3-4 góly. V zápase sa „iskrilo“ a na oboch stranách boli udelené aj červené karty. Dve minúty pred koncom zápasu sme stiahli náskok súpera na jeden gól. No vzápätí skórovali dvakrát domáci a upravili stav na konečných 33:30. Najlepším strelcom v zápase bol však náš Milan Jančo, ktorý dosiahol 10 gólov!

Po jeseni vedie súťaž strelcov gólov už spomínaný Šramel z Cífera s 89 gólmi. Nasledujú ho Hepner zo Stupavy so 68 gólmi, Malik z Levoče s 53 gólmi a John Mikael Lode z Martina s 51 gólmi. Aj naši hráči sú v popredí tabuľky. Lukáš Kožík je so 44 gólmi na 6. mieste, Milan Jančo so 41 gólmi na 9. mieste. Hneď za nimi nasleduje na 11. mieste Michal Kovačovič s 35 gólmi a na 19. mieste s 31 gólmi je náš

Marián Percze. Ten však na jar už góly nepridá, lebo si zranil koleno v zápase za materský klub – Šaľu, ktorá je v extralige na 2. mieste.

V jesennej časti sme odohrali aj zápas „slovenského pohára“. Žreb nám určil ťažkého súperu, a to extraligovú Považskú Bystricu. „Domáci“ zápas sme odohrali v hale v Modre. Do druhého kola sme nepostúpili, keďže súper nastúpil v plnej zostave a porazil nás 37:15. Možno sa to bude zdať čudné, ale zápas bol opticky vyrovnaný. Ibaže súper bol vo všetkom rýchlejší a agresívnejší, čo sa odrazilo tak v útoku, ako aj v obrane. Nakoniec sa ukázalo, že súper to naozaj nebol ľahký, lebo sa prebojoval až do finále pohára, kde už jeho výkony na Prešov nestačili.

Nás teší, že za súperu nastúpil aj hráč, ktorý počas štúdií na vysokej škole v Bratislave hral dva roky za nás, a to Daniel Valášek. Miro Darnadi zhodnotil situáciu slovami: „Naučili sme ho nielen správnejmu prístupu k životu, ale sme ho naučili aj hrať hádzanú. A takto sa nám odvdáčil. Budeme mu však naďalej držať palce aj ako nášmu súperovi“.

K fotografiám – s číslom 56 náš najlepší strelca Kožíka a s

Tabuľka po jeseni 2016/2017:

	Družstvo	body	skóre
1.	Piešťany	17	265:233
2.	Martin	16	338:276
3.	Stupava	14	272:241
4.	Levoča	12	297:271
5.	Vajnory	6	282:294
6.	Dun. Streda	6	251:309
	Akadémia		
7.	ŠKP	5	252:278
8.	Cífer	4	228:283

číslo 64 druhý strelca Janča. Polčasová prestávka je dôležitým miestom na vydanie pokynov trénera hráčom, ktoré môžu byť rozhodujúce na ďalší vývoj zápasu.

Záverom niečo zo spomínanej hádzanárskej kuchyne. Od budúcej sezóny 2017/2018 bude opätovne vytvorená tzv. HIL – spoločná liga najlepších slovenských a českých družstiev. Kľúč je už dohodnutý. Zo Slovenska bude v lige šesť najlepších družstiev. Podľa aktuálneho stavu to budú Prešov, Šaľa, Topoľčany, Nové Zámky, Považská Bystrica a Hloho-

vec. Do „našej“ prvej ligy vyjadnú Modra, ŠKP Bratislava, Malacky a Pezinok. Pribudnú nám poriadne silní súper. Aktuálne by mala mať prvá liga 12 družstiev. Hoci by mala ostať celoslovenská prvá liga, situácia sa môže ešte zmeniť. Ak sa budú chcieť do súťaže „natlačiť“ nejaké družstvá z východného Slovenska, bude problém. Náklady na cestovné môžu stúpnuť aj na viacnásobok. Nehovoriac o tom, že budú tlaky aj na vyššie náklady na rozhodcov. Toto bude musieť výbor nášho klubu riešiť. Taktiež je tu aj problematika haly! Už je signalizovaná skutočnosť, že od budúcej sezóny sa zápasy nebudú môcť hrať na vonkajších ihriskách. My sme už jediným družstvom, ktoré halu nemá. Vitáme iniciatívu úradu v oblasti prípravných prác na výstavbu haly, ale situácia už dlhšie „horí“. Zároveň veríme, že hala bude mať také parametre, že sa budú dať hrať aj majstrovské zápasy. Tiež veríme, že nový zákon o športe športu napomôže. Nie, že ešte situáciu sťažuje, ako sme zvyknúť pri podobných materiáloch z minulosti. Výboru klubu prajem veľa šťastia a trpezlivosti pri zabezpečovaní činnosti klubu. HK Vajnory do toho!

Václav Fekete
podpredseda hádzanárskeho klubu

Lokalita Rybničná si zaslúži väčší rozvoj

Na úvod malý príbeh. Keď som kupovala byt na Rybničnej ulici pred trištvrte rokom, chceli o mňa predávajúci cenu X. Povedala som, že dám menej, pretože tu nie je lekárň, malá samoobsluha, ani lekárska pohotovosť, autobusy jazdia iba dva. Na cene sme sa nakoniec dohodli.

Môžem porovnávať. Žila som 12 rokov na Jasovskej ulici na konci Petržalky, a pre ľudí v 21. storočí predsa treba nejakú základnú úroveň služieb. V skratke, chýba tu dostatočná občianska vybavenosť, lepšie dopravné spojenie do mesta, aby bola lokalita zaujímavejšia na bývanie, realitný biznis a pre podnikateľov. Pritom na Rybničnej žijú stovky ľudí, medzi nimi rodiny s deťmi, územím prechádzajú stredoškóla aj zamestnanci rôznych firiem. Vyrovnáť som sa musela s premávkou autobusov č. 65 a 59 a naučila som sa cestovať MHD do práce na 9.00 h radšej o 1,5 hodiny vopred a používať smer na Račianske myto. Pracujem na Patrónke a cesta mi trvá asi hodinu. Na zastávke MHD sa v rozhovore

človek dozvie, že nie je jediný, čo má problém, že ľudia volajú a píšú na Dopravný podnik Bratislava (DPB). V januári, keď autobus meškal 20 minút, sa skončila moja trpezlivosť. Napísala som otvorený list mestskej dopravnej komisii a dopravnému podniku a zverejnila na FB stránke Naša Rybničná, odpoveď DPB dám záujemcovi na nahliadnutie. Dopravný podnik sa má zaoberať aj čistotou zastávok MHD Rybničná a OU

obchodné. Čakám, kedy budú zastávky a ich okolie konečne pravidelne čistené a na úrovni hlavného mesta Bratislava. V tejto súvislosti sa chcem verejne poďakovať riaditeľke SOŠ obchodné Márii Katreniakovej, z jej iniciatívy je na zastávke OU obchodné veľké vreca na odpad. Dozvedela som sa to od jedného zo šoférov MHD. Keď sa nestará DPB, starajú sa ľudia. Zelená plocha medzi Ulicou Na Pántoch a Rybničnou 61/ A, po-

zemok neznámych vlastníkov v správe Slovenského pozemkového fondu (SPF), je pre mňa príklad, ako by sa dal využiť v prospech ľudí. Preto som sa obrátila na SPF a podporujem myšlienku, aby sa o zeleň mohla oficiálne starať mestská časť Vajnory. Oceňujem, že mestská časť v lete pokosila náletovú zeleň pozdĺž chodníka, pretože chodiť večer a v noci cez pozemok mohlo byť nebezpečné. Som presvedčená, že obyvatelia Rybničnej si zaslúžia udržiavanú zelenú plochu s lavičkou a košmi, nie smetisko. Rovnako aj to, aby magistrát dokončil chodník ku zastávke OU Obchodné. Aby sme k autobusu po daždi a snežení a mrazoch chodili na úrovni, nie ako po lesnej ceste a klzisku.

To je pár poznámok na úvod. Rybničná nie je pre mňa iba miesto, kde sa dá lacnejšie kúpiť byt a potom ho prenajať hoci-komu, ani bratislavský Bronx. Budem preto rada, keď sa spoja ľudia, ktorí majú skutočný záujem, aby sa na Rybničnej a v jej okolí žilo lepšie.

Monika Voleková

Krížová cesta Titusa Zemana

Termín: 23. máj – 27. máj 2017

Účastníci počas pútnického zájazdu spoznajú miesta, na ktorých pôsobil Boží služobník Titus Zeman ako slobodný človek, ako aj miesta, v ktorých bol z rozhodnutia štátnych orgánov ČSR po odsúdení väznený. Pripravujeme pre vás slávenie svätej omše každý deň, v Jáchymove Krížovú cestu a ďalšie prekvapenia počas cesty.

Predpokladaná cena zájazdu ca 250 až 280 € podľa počtu účastníkov.

V cene zájazdu je zahrnuté poistenie, doprava, 4x ubytovanie s polpenziou. Obedy podľa vlastného uváženia pri

zastávkach autobusu.

Ak máte záujem s nami cestovať po stopách Božieho služobníka Titusa Zemana, prosíme Vás, aby ste sa prihlásili do 31. 3. 2017 a zložili zálohu vo výške 200 €.

Program pútnického zájazdu:

23. máj: Stretnutie o 7.00 h na Námestí Titusa Zemana v Bratislave Vajnory - návšteva cintorína, kostola, zastavenie sa pri rodičovskom dome a dome brata Štefana. Bratislava – návšteva Justičného paláca (súdnej siene), zastavenie sa pri policajnom riaditeľstve (Dvoch levoch) a pri Severnom opevnení Bratislavského hradu. Šenkvice – návšteva kostola a zastavenie pri fare. Trnava – zastavenie

sa pri arcibiskupskom úrade (bývalé R-k biskupské gymnázium a malý saleziánsky konvik). Hlohovec – ubytovanie, večera.

24. máj: Hlohovec - raňajky. Leopoldov – zastavenie sa pri väznici a návšteva múzea. Iľava – zastavenie sa pri väznici a návšteva múzea. Priebrada mládeže – zastavenie sa pri pamätníku. Fryštak – zastavenie sa pri saleziánskom dome. Přerov - ubytovanie, večera.

25. máj: Přerov - raňajky. Mírov – zastavenie sa pri väznici a návšteva pamätníka venovaného politickým väzňom. Valdice – zastavenie sa pri väznici, Jičín návšteva kostola, ubytovanie, večera.

26. máj: Jičín – raňajky, návšteva priestorov bývalého

Okresného súdu. Vykmánov, tábor „L“ – účasť na pietnom akte organizovanom KPV ČR a svätá omša pri Veži smrti, prehliadka výstavy v priestoroch skladu uránovej rudy, pravdepodobne beseda s väzňom z tábora „L“. Jáchymov – slávenie Krížovej cesty pri Krížovej ceste (Jáchymovské peklo), ubytovanie, večera.

27. máj: Jáchymov – raňajky, návšteva múzea. Šaštín – návšteva Baziliky Sedembolestnej Panny Márie, Krížovej cesty a zastavenie sa pri dome Augustína Hercoga. Príchod do Bratislavy vo večerných hodinách.

Záujemcovia o pútnický zájazd alebo o informácie, prosím kontaktovať sa na: Ing. Michal Titus Radošínský

Vajnorský klub seniorov v novom šate

Dňa 15. 2. 2017 sme mali stretnutie pri príležitosti skončenia vedenia Klubu Senior, ktorého vedúcou bola Miladka Brucknerová. Na tejto udalosti sa zúčastnili Ján Mrva – starosta, Soňa Molnárová – zástupkyňa starostu a Michaela Kralovičová – referentka sociálnych vecí, ktorí pani Brucknerovej poďakovali za dlhoročné vedenie klubu a odovzdali jej ďakovný list. Pri výmene vedúcej klubu seniorov je potrebný návrh na nového vedúceho a zároveň jeho schválenie. Po uvedení všetkých argumentov sa predložený návrh schválil. Od 16. 2. 2017 sa novou vedúcou Senior Klubu stala Janka Grebečiová. Gratulujeme jej a prajeme veľa trpezlivosti, pokory a zdravej bojovnosti na tomto poste. Dovoľte, aby som sa vrátila do minulosti a zaspomínala na obdobie, keď som pôsobila v klube. S radosťou si spomínam na krásne chvíle v začiatkoch, keď som začala klub navštevovať. Poznala som všetkých členov, keďže to boli Vajnoráci. Občas som ich vnímala ako mladých, a tak rok po roku sme sa stretávali. Spájala nás spolupatričnosť a boli sme k sebe ohľaduplní.

Viedla nás Miladka Brucknerová, ktorá bola úžasná. Jej organizačné schopnosti, postoj voči nám všetkým nás naplňal spokojnosťou. Vedela pochopiť a poradiť každému seniorovi. Tie zájazdy, výlety, ktoré usporadúvala, boli na profesionálnej úrovni. Poďakovanie jej patrí za všetko, čo pre nás klubistov urobila. Vďaka patrí aj MÚ. Chcela by som ešte spomenúť jej húževnosť a bojovnosť. Ako si pri začatí búracích prác starej budovy všetky veci patriace klubu ramovala a s veľkým úsilím premiestňovala do nového prostredia (a nebolo ich málo). Aj v klube Titusa Zemana, ktorý sme navštevovali počas stavby nového kultúrneho domu, sa postarala, aby sme zmenu veľmi nepocítovali. Všetko organizovala sama a sama vybavovala doplnenie zariadenia v priestoroch nového kultúrneho domu. Miladka, s láskou a úctou Ti ďakujeme za Tvoju snahu viesť klub na úrovni k spokojnosti jeho členov. Prajeme Ti veľa zdravia a očakávame Tvoju vzácnu účasť na pravidelných stretnutiach.

Amália Orthová
Klub seniorov

Spomienka na tetu LOJZKU HRABÁKOVÚ

Mestská časť Bratislava - Vajnory v spolupráci s miestnymi spolkami vo Vajnorych vás pozývajú 22. apríla 2017 o 15:00 h do Domu kultúry vo Vajnorych na spomienkové stretnutie k nedožitým 90. narodeninám tety Lojzky Hrabákovej. Srdečne vás pozývame!

Podobenka z Vajnor

organizuje
pre deti od 10 rokov, mládež a pre mužov a ženy
všetkých vekových kategórií

každý štvrtok od 17.00 do 19.00 hod
vo Vajnorskom ľudovom dome, Rolnícka 181
kurzy tradičných ľudových remesiel

Škola vajnských tradícií

od 23. februára 2017 až do Veľkej noci
výroba tradičných vajnských kraslíc

Oficiálne sprístupnenie expozície ľudového múzea
bude na Kvetnú nedeľu 9. apríla 2017 o 18.00 h

Kontakt: 0905 201 464, podobenkazvajnor@gmail.com, www.facebook.com/podobenkazvajnor

Ktoré zo starých vajnorských

Zeman, Fašung, Krištofič, Brúder, či Fekete. Mená starousadlíkov, s ktorými sa dodnes vo Vajnoroch stretávame takmer na každom kroku. Odkedy sa však objavujú v našej obci a kam siahajú korene týchto rodín? Odpoveď na túto otázku nachádzame v dokumentoch, ktoré po stáročia opatrjuje Archív mesta Bratislavy.

V stredovekých listinách (do roku 1526) sa mená obyvateľov Vajnor objavujú len veľmi sporadicky. V roku 1517 sa v súvislosti s držbou viníc v miestnom chotári spomínajú traja Vajnora: Martin Stern a istí Tomáš a Šimko z Vajnor (von Weinern). Podstatne väčší informačný prínos ponúka zoznam vinohradníkov hospodáriacich na tunajších vrškoch z roku 1546. Okrem bratislavských mešťanov, ktorí vlastnili alebo mali v držbe väčšinu viníc, tu, prirodzene, vinič pestovali aj vajnorští poddaní. V súpise sa nachádza 72 mien, ktoré reprezentujú 72 rodín. Sú zapísané historickou ortografiou a viaceré aj s chybami. Vzhľadom na neskoršie súpisy poddaných dá sa predpokladať, že to boli takmer všetci dospelí muži – hlavy rodín, ktorí v tom čase žili vo Vajnoroch (v prípade, že muž bol zosnulý, spomína sa vdova). Mnohé mená, ktoré sú to spomenuté, už z Vajnor takmer, alebo úplne vymizli – napríklad Axamit (Axamith – 3 rodiny) alebo Kučera (zapísaný ako Kutschara). Aj s veľmi častým priezviskom, akým bolo v minulosti Nádaždy (Nadasdy), sa dnes stretávame podstatne zriedkavejšie. No aj v iných dokumentoch sú po tejto rodine zreteľné sto-

Nomina & Cognomina		1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.	13.	14.	15.
1.	Johann Cloni Fašung von Pader	1	1		1	89	27									
2.	Martinus Theszar	3	1		3	4	14									
3.	Johannes Messaris	3	1		3	4	14									
4.	Martinus Tisla	1	1		1	8	27									
5.	Johannes Puffanovics	3	1		3	4	14									
6.	Johannes Felix Senia	4	1		4	8	27									
7.	Johannes Fašung	1	1		1	8	27									
8.	Jacobus Hlavati	1	1		1	8	27									
9.	Martinus Zeman Junia	3	1		3	4	14									
10.	Jacobus Felix Senia	3	1		3	4	14									
11.	Johannes Zeman	3	1		3	4	14									
12.	Johannes Purgus	3	1		3	4	14									
13.	Johannes Hlavati	3	1		3	4	14									
14.	Johannes Krištofič Senia	1	1		1	8	27									
15.	Thomas Hlavati	3	1		3	4	14									
16.	Martinus Csik	3	1		3	4	14									

Register auff des Pergrechts des Weynar... Register vinohradníkov hospodáriacich vo vajnorských viničiach z roku 1546 nám prináša najstarší, pomerne komplexný, pohľad na ľudí žijúcich vo Vajnoroch.

py. Napríklad z roku 1842 sa zachoval súpis majetkov po Jánovi, zahŕňajúci pôdu, s hodnotou vyše tisíc zlatých. O Michalovi Nádaždym zase vieme, že v roku 1785 bol veľmi dôležitou osobou – obecným krčmárom. V zozname vinohradníkov z roku 1546 sú zreteľné stopy ľudí-emigrantov, ktorí utiekli z južných oblastí Uhorska, potom ako ostali pod osmanskou nadvládou. Dokumentujú tu chorvátske priezviská, ako Paukovič (Paukowicz), Antalovič (Anthalowicz) alebo Grevič (Grevich). Spomína sa aj meno Chrisowith Petrus, čo pravdepodobne mienil zapisovateľ uviesť ako Christowith, teda Krištofič Peter, a teda túto rodinu máme v obci doloženú už takmer 500 rokov. Aj ďalšie mená, ktoré dodnes vo Vajnoroch pretrvávajú, majú takúto

dĺhú tradíciu. V zozname je Fekete, Čik (Chyk), Grebeči (Grrebezky) Polák aj Varga (trikrát). Pod priezviskom Brutar sa skrýva skomolenina mena, dodnes typického pre túto lokalitu – Brúder. Na Slovensku celkovo často vyskytujúce sa meno Horváth (Horwath) znamená Chorvát a je to vlastne označenie človeka, ktorý na naše územie prišiel z okupovaných oblastí pri Jadranskom mori. Aj toto meno nájdeme v spomínanom archívnom dokumente. A čo azda najfrekvencovanejšie a najznámejšie vajnorské priezviská Zeman a Fašung? Zatiaľ čo Fašungovci, zapísaní ako Faschang, sú v súpise uvedení trikrát, Zemanovci tu úplne absentujú. Prvý raz sa spomínajú „až“ v ďalšom storočí spoločne s Takáčovcami. Takže, na otázku položenú v nadpise, možno

odpovedať šalamúnsky: aj Fašungovci, Krištofičovci, Feketeovci, či Brúderovci patria medzi tie najstaršie, ktoré vieme vo Vajnoroch doložiť. V priebehu ďalších storočí mnohé mená zotrvali, niektoré sa objavili, ostali, alebo úplne vymizli. Život v dedinách a na území dnešného Slovenska nebol v priebehu 17. storočia vôbec jednoduchý. Vojská Osmanov, či protihabsburské povstania zapríčinili biedu a stagnáciu obyvateľstva, niekde dokonca vyludnenie celých lokalít. V ďalšom storočí, v čase osvietenských panovníkov Karola III. a Márie Terézie už bola situácia o niečo lepšia a populácia pomaličky rástla. V celokrajinskom daňovom súpise z roku 1715, kde prirodzene figurujú aj Vajnora, sa stretávame s väčšinou už vyš-

rodín tu žijú najdlhšie?

šie spomenutých mien. No v tejto evidencii je okrem toho uvedené akú plochu polí, lúk a vinohradov mal daňovník, poddaný muž spolu so svojou rodinou v držbe. Juraj Zeman napríklad hospodáril na ploche ½ gbelu polí (ca 20 árov), siedmych kopáčov vinohradov (ca 19 árov) a využíval dva kosce lúk (ca 70 árov). V roku 1768, v súvislosti s daňovou reformou Márie Terézie, sa vyhotovil súpis poddaných vo Vajnoroch. Richtárom bol v tomto roku Ján Fašung st. a z tohto súpisu je možné zistiť aj iné zaujímavé informácie. Obuvnícki majstri tu boli dvaja: Samuel Kajzer a Adam Bajbár. Rovnako tak tkáči: Ján Procházka (Prochaczka) a Ján Flipár (Flippar). Veľmi potrebné kováčske remeslo vykonával Ján Arth. Z týchto informácií možno jasne dokumentovať, že poddaní s tradičnými vajnorškými menami uprednostňovali vinohradníctvo a poľnohospodárstvo ako spôsob svojej obživy a remesla, naopak, vykonávali ľudia, ktorí tu nemali predkov mnoho ge-

nerácií dozadu. História, to nie sú len politické, alebo hospodárske dejiny. Sú to dejiny ľudstva, jednotlivcov, so svojimi cnosťami, ale aj nerestami. Starí Vajnora v čase na čas vyviedli niečo, čo ich dostalo až pred súdnu stolicu. V roku 1757 zajali mníchov – pavlínov z kláštora v Marianke na ceste z vinohradov, zhabali a vypili im mušt. V trestnej veci vypovedali mnohí svedkovia. Z radov vajnorských poddaných podali svoje svedectvo: Tomáš Brúder, Ján Belaj, Martin Fašung, Ján a Štefan Feketeovci, Michal Krištofič, Jakub Polák, Ján a Juraj Rybárovci, Jakub a Pavol Zemanovci a Ján Žiška. Najmladší Juraj Rybár mal vtedy 34 rokov, najstarší bol Ján Belaj, na ten čas s mimoriadne vysokým vekom – 82 rokov. Staré vajnorské rodiny možno sledovať aj týmto spôsobom takmer pol tisícročia späť a systematicky v matrikách od roku 1721. Život našich predkov si môžeme priblížiť nielen podľa mien a zamestnaní, ale aj z hľadiska ich každodenného života, prostredníctvom

Súpis vajnorských poddaných z roku 1768.

Súpis vajnorských poddaných z roku 1768.

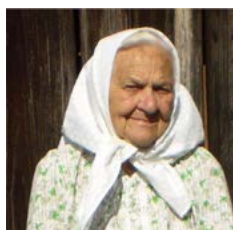

V súvislosti so súdnym vyšetrovaním prepadaných mníchov sa zisťovali daňové a vinohradnícke poplatky vo vajnorskej viniči, zvanej Široké.

stažností a testamentov. Každý človek má možnosť spoznať svojich dávnych predkov a je na každom z nás, ako s tým naloží.

Štefan Hrivňák
Archív mesta Bratislavy

Pramene a literatúra:
Archív mesta Bratislavy, fond Magistrát mesta Bratislavy; HRIVŇÁK, Štefan. Dosah urbárskej regulácie na vybrané malokarpatské lokality (Častá, Rača, Vajnory). Dostupné na: www.academia.edu; MVSR Štátny archív v Bratislave, fond Župa Bratislavská I.; PODOLÁK, Ján (ed.). Vajnory vlastivedná monografia. Bratislava: Obzor, 1978.

Drahá mamička

Už je rok, čo odišla si,
čo zhasli Tvoje oči modré.
Srdce bolí, no predsa dúfa,
že tam, v raji, je Ti dobre.

Slová vďaky nepočuješ,
si už príliš ďaleko.
Púšťame ich teda hore,
k Pánu Bohu, za Tebou.

Otče náš, Ty na nebesiach,
otvor pre ňu náruč svoju.
Vždy Ťa veľmi milovala
a dúfala v milosť Tvoju.

Dňa 14. marca 2017 uplynie
rok, čo nás navždy opustila
naša drahá a milovaná
mamička, babička a
prababička
Mária Brunclíková.
Kto ste ju poznali, venujte jej,
prosím, tichú spomienku.
S vďakou smútiaca rodina

KOZMETICKO-REGENERAČNÝ SALÓN IVA
Za mlynom 3 Vajnory, tel. 0904 623 275
GUINOT: Spevnenie, výživa, hydratácia Pre nové kli-
enty na dôchodku s 10% zľavou. www.salon-iva.sk

Klietky pre chov prepelíc, králiky, činčily, pasce na líš-
ky a kuny, liahne na vajčka, odchovne pre kuriatka, kr-
mítka a napájačky, robíme rozvoz po celom Slovensku,
viac na www.123nakup.eu , tel.0907181800

Nášmu tatinkovi, dedkovi a pradedkovi Františkovi
Bednárovi pri príležitosti jeho 90. narodenín, ktorých
sa dožil 14.01. 2017, srdečne blahoželáme. Ďakujeme
za lásku, starostlivosť, pomoc a obetavosť, ktorými nás
zahŕňa a do ďalšieho života prajeme pevné zdravie, veľa
spokojnosti, pokoja a radosti. Vďačné deti, vnúčatá a
pravnúčatá.

Jeane Mode

Janka Kaňáková-Šuchovenová oznamuje, že krajčírsky
salón zo Šaldovej 2 je presťahovaný na Roľnícku 36 BA
Vajnory, tel. č. 0903 479 445

Blahoželanie - Senior klub vo Vajnoroch

Senior klub aj dnes blahoželá svojim členom, ktorí sa dožívajú
životného jubilea. Pani Helena Bebjaková svoje životné jubileum
- 65 rokov oslávila dňa 26.1.2017. O deň neskôr, dňa 27.1.2017 os-
lávil úctyhodné 90. narodeniny pán Jaroslav Fekete. Vo februári
budú oslavovať pani Blanka Bajbarová, ktorá sa dňa 18.2.2017
doživa 75 rokov a pani Helena Jančeková dňa 21.2.2017 oslávila
svoje 70. narodeniny.
Jubilujúcim členom do ďalšieho života želáme najmä veľa zdra-
via, šťastia, lásky od svojich blízkych a príjemné teplo domova.
Senior klub

ČERPADLÁ

predajňa v nových priestoroch
Vajnorská 140
(areál UNIPLAST)

Priďte sa poradiť a nakúpiť u odborníkov.

Pre obyvateľov MČ RAČA
a VAJNORY zľava **10% ZĽAVA**

0948 473 666, 0948 776 121
www.aquakomfort.sk

Miestny úrad

Mestská časť Bratislava - Vajnory
Roľnícka 109, 831 07 Bratislava

Tel. číslo do digitálnej ústredne:
0850 24 25 24

Mailová adresa : vajnory@vajnory.sk ,
redakcia@vajnory.sk

Dôležité kontakty

Hlásenie porúch BVS: 0800 121 333
Hlásenie porúch ZSE: 0800 111 567
Hlásenie porúch VO: 02/6381 0151
Hasičská služba: 150, 112
Záchraná služba: 155, 112
Mestská polícia: 159
Havarijná služba: 0123

MČ Bratislava - Vajnory

Vás pozýva na

Slávnostné dopoludnie

pri príležitosti

**112. výročia príchodu
Ferdiša Jurigu do Vajnor**

štvrtok 13. apríla 2017
o 11.00 h

Miesto konania: Park Ferdiša Jurigu

Mestská časť Bratislava - Vajnory
vás pozýva na

PIETNU SPOMIENKU

pri príležitosti
72. výročia oslobodenia Bratislavy

4. apríla (utorok) 2017 o 11.00 h
pri Pomníku padlých na Osloboditeľskej ulici

Mestská časť Bratislava - Vajnory
vás pozýva na 3. ročník

Vajnorského detského duatlonu 2017

sobota, 29. apríl 2017

Detské ihrisko Koniarkova ul., Vajnory

Štart detských kategórií od 10:00 hod. beh - bicykel - beh

Chlapci a dievčatá do 6 rokov	2011 a ml.	200 m - 500 m
Chlapci	7 - 9 rokov	2010 - 2008
Dievčatá	7 - 9 rokov	500 m - 1000 m
Chlapci	10 - 12 rokov	2010 - 2008
Dievčatá	10 - 12 rokov	500 m - 1000 m
Chlapci	13 - 15 rokov	2007 - 2005
Dievčatá	13 - 15 rokov	500 m - 2000 m
Chlapci	16 - 18 rokov	2004 - 2002
Dievčatá	16 - 18 rokov	1 km - 5 km - 500 m
Chlapci	2001 - 1999	1 km - 5 km - 500 m
Dievčatá	2001 - 1999	3 km - 10 km - 1 km
		3 km - 10 km - 1 km

Informácie a kontakty:
Marián Nemček,
0911 445 458,
e-mail:
nemcek@vajnory.sk

Občianske združenie Podobenka z Vajnor
Mestská časť Bratislava-Vajnory
vás pozývajú na kultúrno-spoločenské podujatie

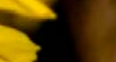
Kvjetní ňedzela

9. apríl 2017

15.00 - 18.00 h
Dom kultúry Vajnory, Pod lipami 2

- Jarné obyčaje a zvyky v podaní DFS Podobenka z Vajnor
- Prezentácia o zápise prvku Vajnorský ornament do
Reprezentatívneho zoznamu nehmotného kultúrneho dedičstva Slovenska
- Slávnostné uvedenie a prezentácia poštovej známky a pohľadnice
z emisie Veľká noc 2017: Vajnorská ľudová maľba
- Škola vajnských tradícií - tvorivé dielne
- Vajnorský ornament - predajná výstava diel a výrobkov vajnských umelčiek
- Floristická Bašistová - predajná výstava diel floristickej dizajnérky

- 18.00 - 19.00 h Vajnorský ľudový dom, Roľnícka 181
Oficiálne otvorenie expozície ľudového múzea

Mestská časť
Bratislava - Vajnory
vás srdečne pozýva na

STAVANIE MÁJA

30. apríl 2017

nedeľa o 18.00 h
Park pod lipami, Vajnory

Účinkuje:

Vajnorský okrášľovací spolok
Stavanja mája sa zúčastnia
aj mladí vajnskí futbalisti.

Mestská časť Bratislava - Vajnory
Vás pozýva na otvorenie 16. ročníka
kolieskovej korčuľarskej sezóny

VAJNORY NA KOLIESKACH

2. apríla 2017
nedeľa od 15.30 h
na Jurskej ceste

Zúčastniť sa môže každý, kto má rád pohyb na kolieskach v prírode.
Neváhajte a priďte aj tento rok na kolieskových korčuľach, kolobežkách,
detských bicykloch, skateboardoch. Pozývame aj rodičov s deťmi v kočíkoch.

Reprezentačný ples mestskej časti Bratislava - Vajnory 2017. Ďakujeme za podporu.

Dobrá náladu treba zachytiť aj na fotografii.

Spoločná fotka pred plesom

Tohoročná tombola prekypovala peknými výhrami

Radosť na tvárach výhercov tombolovej ceny

Ples oficiálne začali predtanečníci z klubu spoločenských tancov Interklub Bratislava

K dobrej nálađe prispela aj ľudová hudba, Kapela Kuštárovci

